

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τῷ ἐκ τῆς περιφήμου Νήσου τῆς Ὑδρας

Ὁς τις ὑπέστη τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Ῥόδου

Ἐν ἔτει πρὸ Σωτηρίου Χιλιοσῷ ὀκτακοσιοσῷ
Τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ τῷ Νοεμβρίου.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ, ΓΑΤΚΕΙ ΤΩ, ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1814.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ν Ο Υ .

Τῇ δεκάτῃ πεντήκτῃ τῶ Νομβρίου Μηνὸς τῷ Μηνίῳ ἐορτάζομεν
τῷ Ἁγίῳ Ἐνδόξῳ Μεγαλομάρτυρι Κωνσταντίνῳ τῷ ἀθλήσαντι
ἐν ἔτει α.ω. ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Ρόδου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ ἰσώμεν Στίχους δ' α' ψάλλομεν
Στίχηρά προσόμοια.

Ἦχος α'. Παράφθιμοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

 Τῶν πιστῶν τὰ εἶφν, ἐν χαρᾷ ἅπαντα συνέλθε-
τε, ὁ Νεομάρτυρος μέλψατε, μέγα παρηγορι-
ῶν ὑμῖν τοῦ Χριστοῦ κραυγάζοντες· σοὶ δόξα πρέπει
Κύριε ἅπαντα ὅτι ἀνέδειξας, ἐν τοῖς ἄθλοις γενηαίον-
τον Κωνσταντῖνον, λόγον ἐν τοῖς ὑπεροῦ.

Μαρτύρων ἀγλαΐσμα τερπνόν, Κωνσταντῖνε ἐνδόξε,
τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλε, καὶ θᾶπε πρόμαχε, τῆς
θεο-

θεοσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγόμισαι, μὴ παύσῃ τῷ Κυρίου δεόμενος ὑπὲρ τὸν πόθῳ σε ἐκτελέσων τὰ μνημόσυνα, σὺν εὐχθῆναι ἐν αὐτῇ ἐσώζεσθαι.

Γάλλοιται σήμερον φαιδρῶς Ἰδρα ἢ περὶ φημος, ἐν Νῆσος Ῥόδου ἐν πρῶματι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σε Κωρσαπτίρῃ θεῇ· ἢ μὲν ὡς βλασφησασα, ὡς ἀφθός σε καὶ ῥόδοι παρλόσμον· ἢ δ' ὡς τὸ αἷμά σε, δεξαμένη τὸ σεβάσμιον· ὡς λιταῖς σε σεπταῖς φύλαττε.

Προσπέσατε πάντες τῇ Σορῶ, ἐν τιμῇ Λάρρακι τῷ Κωρσαπτίρῃ φιλόχριστοι, ἐκ καταπάσασθε. Λείψανα τὰ τῆς, μὲν πάσης πίστεως, τὴν λύσιν ἡμῶν δειρῶν ἵνα λάβητε, ἐν χάριτι ἀφθόμοι, ἡμῶν ἰάσεως κομισθε παθημάτων ψυχῆς τε ἐσώματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς ῥεῖπω τῆς σῆς καρδίας τὸ μεγαλόψυχον, ἢ πῶς τὴν ἀθλητικὴν σε ἀγωνίαν κατ' ἀξίαν ἀφηνήσω, Κωρσαπτίρῃ ἀδαμαπτίρῃ; μικρῶσι γὰρ λόγους βροτῶν, καὶ τὰς παρ' Ἀγγέλων ἀφηνείας μόρας ἐκδέχονται· ὁ γὰρ ἐν σώματι τὰς βασάνες, ὡς ἀσώματος καρτερήσας, ἐκ παρὰ ἡμῶν ἀσώματων δίκαιον ἀφηνεῖσθαι· μεθ' ὧν ἐσυναγαλλόμενος εἰς αἰῶνας, πρέσβαιε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ σε σεφαιώσασθαι.

Καὶ μὴ. Δέσποινά προσδεξαί.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά. Οἶκος τῷ Ἐφραθά.

Δεῦτε αἱ γραταὶ, Ἀγγέλων τὸν ἐν ὕλῃ, ὡς αὐλοῦ γεμναίως τὴν ἀθλὸν ὑποσάψα, μὴ Κωρσαπτίρῃ δεξαί.

Στίχ. Πευτῶν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Δεῦτε ὁ μελιωτὴν Μαρτύρων, τὸν τοῖς χόροις ἔχοντα, ἀλλ' ἀθλήσει ὑμῶν ἴσον φαιδρῶς, φαιδρῶς προῦπαμῆσατε.

Στίχ.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖβος ἀφθῆσαι.

Δεῦτε δὴ ἐν ἡμέρᾳ, οἱ φίλοι Κωρσαπτίρῃ, κροτήσομεν ἐν ὕμνοις τῇ ἀθλήσει τῇ τῆς, δεξαίσομεν τὸν Κύριον. Δόξα ἐν μὴ. Ὁμοίον.

Δέσποινά ἀγαθὴ, πρεσβείας Κωρσαπτίρῃ, ἐκ πατέρων ἡμῶν Ἀγίων, τὸν σὸν Τίον δυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς ἀπαρτας.

Απολύτικον τῷ Ἀγίῳ. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμης πολίτης. Ὁν λαμπρὸν γόνον Ἰδρας ἐκ τῆς Ῥόδου τὸ καύχημα, ἐν Νεομαρτύρων τὸ κλέος, Κωρσαπτίρῃ τιμήσωμεν, ἐν ὕμνοις ἐκ δαῖς πρῶματικαῖς, τὴν μνήμην ἐκτελέσας τὴν αὐτῇ, ἵνα λάβωμεν πλεῖστον τὴν ἀμοιβὴν, παρὰ Θεοῦ κραυγάζοντες· δόξα τῷ σε δεξάσασθαι Χριστῷ· δόξα τῷ σε ἐπιχύσασθαι, ἐν ἐνέροις καιροῖς σε σεφαιώσασθαι. Καὶ μὴ. Τῷ Γαβριὴλ φεγγαμένῃ. ἐν Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ στιχολογῶμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱερωμεν Στίχους ἢ. ἐν ἑσπερινῷ Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γεμναίον ἐν Μάρτυσι.

Φιλεόρτων συστήματα, παρδνεί μὴ σινδράμομεν, ἐν κοινῇ παρήγου συγκροτήσωμεν. Ἰδὲ γὰρ πάντας ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς ἐξίασιν, ἐκ χαρᾶς πρῶματικῇ, τὴν τῆς Ἰδρας καλλώπισμα, ἐκ θαίρετον, ἡμῶν πάντων ἀγλαΐσμα ἐκ κλέος, Κωρσαπτίρῃ ὁ γεμναίος, Νεομαρτύρων τὸ καύχημα.

Ιδε μέος τερρόψυχος, ἴδε Μάρτυς περὶ δόξος, ἴδε πῶς ὡς πρόβατον ἡμερώτατον, ὁ Κωρσαπτίρῃ, παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς θάνατον, δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, καὶ τιθεὶς ἀνελήλυθεν εἰς ἕρνια, ἵνα λάβῃ τῆς μικρῆς τῆς σεφάρας, ἐκ χορᾶς σὺ Ἀγγέλοις, ἐκ σὺ Μαρτύρων γρατῶμασιν.

Α 3

Ὡς

Ως ἀέρα μεφύτορ, τοῖς ἀκτίσι τῆς ἀθλων σε Ἐκ-
κλησίαν ἅπασαν καταυγάζορτα· ὡς ἄσεβείας ὑ-
πέρμαχορ, ὡς πλαγῆς ἀντίμαχορ, ὡς ροσέρτωρ ἱατρῶν,
ὡς ἀντήτορ Μάρτυρα, ἐ ἀγλαῖσμα, γεμρεᾶς ἡμετέρας,
σιωελθόρτες ἐν ἁσμάτων μελωδίαις, σε Κωρσαπτίρε
γεραίρομεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'.

Ποίοις ἀφηνιῶν γέμμασι.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσι ἀφηνιῶμεν τὸν Ἀθλο-
φόρορ, τὸν ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἀθλήσαντα, ῥόροις
Κωρσαπτίρορ τὸν ἐνδοξορ, τὸν λαμπρὸν Χειρῶν τρισα-
εισέα, τὸ μέγα Νεομαρτύρων σεμνολόγημα, καὶ παύ-
των ληστιαῶν τὸ ἀγαλλίαμα, ῥόδορ τὸ εὖοσμορ Ἰδρας,
καὶ πισῶν τὸ κλέος, τὸν δὲ ὁ ὀφρῦν ἀσεβῶν, Χειρὸς
καταβέβληκεν, ὁ ἔχωρ τὸ μέγα ἔλεος;

Ποίοις ἀθλητικοῖς ἔπεσι ἐπαιρέσωμεν τὸν Κωρσαπ-
τίρορ, ἀθλητῶν Χειρῶν τὸν ἀντήτορ, καὶ παύ-
κρατάρχῳ τὸν ἄριστορ, γρατιώτην Θεῖορ τῷ Σωτήρορ,
τῶν πλαγῶν τῆς Ἀγαρ κατασρέψατα, καὶ πάσας
ἀνδρειοφροῶς τρωπώσαντορ, τὰς ροντὰς ὄξυσας, καὶ
ἀρχὰς τῶν σκότους, τὸν δὲ ὁ τρώσας τὸ πρῖν, Σαταῖ
ἀντιτέτρωται, ἐ εἰς τέλος καταπεπᾶνται;

Ποίοις ρικητικοῖς ᾠδαῖσι, γεφαιώσωμεν τὸν Κωρσαπ-
τίρορ, τὸν ἐν θραοῖς ρυῖ σκλυνώσαντα, ἐ Χοροῖς
ἀεὶ συγχορδίζορτα, τῶν Ἀγγέλων πάντων Ἀρχαγγέ-
λωρτε, τὸν θρόνῳ τῷ Βασιλέως παριστάμενορ, ἐ δόξης,
αἰωριζόντος ἀπολαύορτα Νεομαρτύρων τοῖς δήμοις, ἐ Ἀ-
γίων πάντων, τὸν συμψάλλορτα ἐν χαρᾷ, ἐ ἀεὶ δοξάζορ-
τα, τὴν Τριάδα τῶν ὁμοῶσορ;

Ποίοις οἱ ὁραγεῖς χεῖλεσι, προσωτυξώμεθά σε Κωρ-
σαπτίρε, τὸ σεπτὸν ἐ ἀγιον Λείψαμορ, τὸ κρο-
κοει-

κοειδὲς ἐ ἡδύπνευ, τὸν τερπνὸν τῆς χάριτος δοχῶσορ,
πηνῶν τῶν ἀεῶσορ, ὅς ἡς ἀνβλύζει τὰ ἱάματα, ποτα-
μνδορ τοῖς ροσῶσι, τὸ σκεῦος τὸ Θεῖορ ὁ ἐδόξασεν ὁ Χρι-
στὸς, ποικίλοις χαρίσμασι, ὁ ἔχωρ τὸ μέγα ἔλεος;

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εἡμερορ ὀξέλαμψεν ὡς ἀστὴρ μεφαιρῆς, ἐν τῷ τῆς Ἐκ-
κλησίας σερεώματι, τῷ Νεομαρτύρορ Κωρσαπτίρῳ, ἡ
σεβάσμιος πατήγυρις, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν καταυγά-
ζουσα. Δεῦτε ἔν φιλέορτοι πάντες πρᾶγματικῶς παρηγύ-
σωμεν, καὶ τῷ χαρμορικῶς προσείπωμεν λέγοντες·
χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ὑπὲρ Χειρῶν μαρτυρήσας
σερρότατα, χαίροις τῆς ἀσεβοῦς πίστεως ἡ ἀνύψωσις ἐ
τῆς πλαγῆς τῆς Ἀγαρῶν ἡ κατάπτωσις· χαίροις τῶν
ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ λαμπρὸν καύ-
χημα ἐ σεμνολόγημα· ἐ ρυῖ ἐν Οὐρανοῖς, τῷ θρόνῳ τῷ
Δεσπότη Χειρῶν, παριστάμενος πρέσβυς ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Καὶ ρυῖ. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενορ τῆς ἡμέρας
ἐ τὰ Ἀραγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐα τὸ Ἀράγνωσμα.

Κεφάλ. 9. **Π**άδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη σινηχθῆ-
μαρ. 9. **Π**ασα ἅμα, καὶ σιναχθῆσορται ἄρχορτες ὅς
αὐτῶν. Τίς ἀπαγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ὅς ἀρχῆς,
τίς ἀκουσὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μαρτυρας
αὐτῶν, ἐ δικαιωθῆτωσαν, ἐ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίμεθέ
μοι Μάρτυρες, ἐ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, ἐ ὁ παῖς
ὁρ ὀξελεξάμην, ἵνα γρῶτε ἐ πισθῶστέ μοι, ἐ σινητε
ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθερ μὲ ἔκ ἐγεμέτο ἄλλος Θεός, ἐ
μετ' ἐμὲ ἔκ ἔσαι. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, καὶ ἔκ ἐστὶ παρέξ
ἐμῶ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγελα ἐ ἔσῳσα, ὠρεῖδισα, καὶ
οὐκ

ἐκ τῶ ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, ἔγωγε Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῆς χειρῶν μου ᾠκισμένος. Ποιήσω, ἔτις ἀποσρέψει αὐτό; Οὐτὼ λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Δ**ικαίῳ ψυχὰς ἐν χειρὶ Θεοῦ, ἔτι οὐ μὴ ἀφῆται· αὐτῶ βάσαρος. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθραῖναι, ἔτι ἐλογίσθη κἀκώσις ἡ ἔξοδος αὐτῶ. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σωτηρία· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅττι ἀφ' ἀνθρώπων ἐὰν κολαδῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶ ἀσφαλείας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδάσμετες, μεγάλα ὀφελύσσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτὸς, ἔτι εὖρεν αὐτὸς ἀξιόους ἐαυτῶ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωρὶσθῇ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, ἔτι ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὸς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶ ἀφ' ἀλάμψου, ἔτι ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶνται. Κερῶσιν ἔθνη, ἔτι κρατήσου λαῶν, ἔτι βασιλεύσει αὐτῶ Κύριος εἰς τὸς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, σωθήσονται ἀληθείᾳ, ἔτι οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμερῶσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις ἔτι ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῶ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 16. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶ, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶ παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τὸ λήθονται τὸ βασίλειον τῆς ἀπρεπείας, ἔτι τὸ διάδημα τῶ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῶ σκεπάσει αὐτὸς, ἔτι τῷ βραχίονι ὑπερασπίει αὐτῶ. Λήθεται παροπλία τὸν ζῆλον αὐτῶ, ἔτι ὀπλοποιήσει τῷ Κτίσῃ εἰς ἀμυνῶν ἐχθρῶν. Ἐρδύσεται θώρακα, δικαιοσύνη, ἔτι περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον.

τοῦ. Λήθεται ἀσπίδα ἀκαταμάχτην ὁσότητα· ὅξωα δὲ ἀπότομον ὀργῇ εἰς ῥομφαίαν. Συναπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονας. Πορεύονται εὐσχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, ἔτι ὡς ἀπὸ ἀκύκλου τῶς τῶ μεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλθῶνται, ἔτι ἐκ πετροβόλου θυμῶ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι. Ἀγαπηθήσεται κατ' αὐτῶ ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιθήσεται αὐτοῖς πνεῦμα διωμέως, ἔτι ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτὸς, ἔτι ἐρηνώσει πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἀνομία, ἔτι ἡ κακοπραγία περιττέσει θρόνους διωσῶν. Ἀκούσατε ἔτι Βασιλεῖς καὶ σωῦτε· μάθετε δικασαὶ περάτων γῆς. Ἐρωτίσαδε οἱ κρατῆρες πλήθους ἔτι γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθρῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, ἔτι ἡ διωγεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτῶν. Ἦχος α'.

Τῶ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἔτι κατατέρπῃ ἡ τῶ πικρῶν Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, τῶ λατρῆς τῆς ἀληθείας Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου, καὶ ἀχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνὰ κράτος· ἐμεγαλύνθη ἡ δόξα σου Κύριε ἔτι ὑπερυψώθη σὺ μόνος τὸ ὑπερύψιστον Ὄρομα, ὅτι ἐν ἀσθενείᾳ σαρκὸς τὸν ἰσχυρὸν κατεπάλαισας, ἔτι τῷ τῆς ὀφρῶς εἰς γλῶσσαν καταβέβληκας· ἀλλ' ὁ τὸν σὸν Ἀθλητῶν καὶ ἐνιχύσας ἔτι δοξάσας, ταῖς θείαις αὐτῶ ἰκεσίαις, ἔτι ἡμᾶς ἐνιχύσων κατὰ τῆς τῶ ἐχθρῶν ἀοράτης διωμέως, ἔτι ρικητὰς ἀσφαλείας δόξασον, ἐπὶ τῇ ἀνέκκλητῳ δόξῃ τῆς Βασιλείας σου.

Ἦχος γ'.

Νεομάρτυρ Κωνσταντίνε, ἐπαξίως συνελθόντες ἐκτελέσωμεν τῷ μνήμῳ σου· σὲ γὰρ οὐκ ἀγαθῶν ἐπαγγελίαι, οὐκ βασάνων ἀπειλαί, οὐκ μαγίγων ἐπιφοραί, οὐκ ὀφθαλμοὶ σώματος, οὐκ αἱμάτων ῥύακες τὸ τῆς γῆς φοβήσασιν.

σαρτες ἔδαφος, ὃ καὶ θείεις χόριος, ὃ βαρύτης σιδήρων, ὃ ποδῶν κάκωσις ἐν τῷ ξύλῳ· ὃ λιμός, ὃ θάνατος αὐτός, τῆς τῆς Χριστοῦ ἀγάπης χωρεῖσαι ἰχθυοῦν· ἀλλὰ πάντων φαιεῖς ἀκμαιότερος, τὸν πρῶτον σὲ πτερύσσοντα ἐπ' τέρμινας δράκοντα· ἐν μὲν τῷ γεφύρῳ τῆς ρίκης ἀξιώθεις, μὲν Ἰακώβ, Παυχαίς, ἐν Μείρακος, ἐν πάντων τῷ Ἀγίῳ πρέσβει ἐπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Πίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ἀξίως ἐπαιρέσει, Κωρσαπτήρον Νεομάρτυρα, ὃν Ἀγία Τριάς ἐδόξασε; τίς γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἀσεβοῦντα γερμαῖον, ἀποδεξαμένη παράκλημα, ἐν τῷ παρρησιασμένῳ ὁμολογίᾳ, ἐν τῷ πρὸς τὰς βασάνας ἀπτόντορ, θαῦμα παραδόξον ἐμήρυσεν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς αὐτῆς ἀθλήσεως, ἐν χαρίσμασι τῷ ἰαμάτων τὸ τέτε κατεκόσμησε Λείψανον. Αἰχμωέδωσαν ἔν οἱ λαλῶντες ἀδικα, εἰς τὸ ὕψος τῆς αὐτῆς Ἀγιότητος, ἐν σόματα ἐμφραγνῶν τῷ ἀντιλεγόμενῳ τῇ ψήφῳ, τῆς Παπαγίας Τριάδος· παρ' ἧς πάντα δικαίους μέτροις φασμίζεται, ἐν δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Λεῦτε φιλομαρτύρων συστήματα, παύδημον ἐορτῶν, ἐν κοινῷ πανηγυρῷ συγκροτήσωμεν· σήμερον γὰρ ὁ Νεομάρτυς Κωρσαπτήριος, ἐπὲρ τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὸν δι' αὐχόνης ἐδέξατο θάνατον, μὴ φεισάμενος ζωῆς, ἐν ἀνδρείᾳ μεότητος, ἐν τῇ ἐπὶ γῆς καταλιπὼν, ἀνῆλθεν εἰς ὕψους, ἵνα χορᾷ αἰῶνια. Ἡγιασθὼν ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ ἀφ' ὧν αὐτῆς, ἐν οἱ δῆμοι τῷ Ἀγγέλῳ ἐν τῷ Μαρτύρῳ ἐκρότησαν μὲν τὸ πνεῦμα τέτε ὑποδεξάμενοι· ἁγιασμὸν δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς μεταχόρτες, ἐν τῇ παμύρῳ αὐτοῦ Πανηγύρει καὶ Θεῷ δοξάσωμεν, τὸν ὅτι γερμαῖον εἰς ἡμῶν σωτηρίαν ἀδοκίμαστα.

Καὶ

Καὶ μὲν. Μακαρίζομεν σε Θεοτόκε.
Εἰς τὸν ἥ. ἥ. Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐπὲρ τῆς πίστεως ἀθλήσας τερνότερα· ὁ πάντων ἀρρησιχείων, ὑπογραμμὸς ἀληθείας· τῶν Νεομαρτύρων τὸ ἀγλαίσμα, τῆς Ἰδρας τὸ βλάστημα, ἐν τῇ Ῥόδῃ καλλώπισμα, ἐν τῇ Ἀθῶνῳ, τὸ λαμπρὸν ἀγαλλίαμα, τὸ τερπνότερον Ἐκκλησίας ἐντεύφημα, ἀνδρὸς τὸ ὠραιότατον καὶ κερματὸν τὸ εὖοσμον, ὃ δῶδίασε κόσμον, πνευματικῆς διαδόσεσιν· Χριστὸν ἐκδυσώπει, Κωρσαπτήρι ἐπὲρ πάντων τὸν ἀφ' ἡμῶν σε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖβη ἀνθήσει.

Χαίροις γερμαῖε Μάρτυς Χριστοῦ, τῆς ἀσεβείας ἀθλητῆς ὁ ἀντήτης· τῆς πλάνης ἐν ἀσεβείας, Ἀγαλλῶν ὁ πρηνὴρ, τῷ πρῶτον ἀπαύτων τὸ ἐκρίκημα, ἀπίστων τὸ ἥτημα, τῷ Ἀγγέλῳ τὸ ἡδυσμα, καὶ τῷ δαιμόνῳ ἡ πικρία ἡ ἀπαυτος, ἡ κατάρνησις τῆς Σαταῖ ἐν ἀπώλεια· Δέσποτον ὁ γερμαῖος ἡδύτε καὶ χαίρει, βροτοῖς ὅμῃ καὶ Ἀγγέλοις ἐν τῇ γερμαίᾳ ἀθλήσει σε, Χριστὸν ἐκδυσώπει Κωρσαπτήρι ἐπὲρ πάντων τῷ ἀφ' ἡμῶν σε.

Στίχ. Πεφυτάνμενος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Χαίροις ὁ παρεστὼς τῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἐν ὕψοις πασαιδίμε ὠραίος ὡς ρεαίρας, ρίκης ὡς στέφος λαμπρὸν, πληγὰς κεφαλῆς σε περιέμενος, σεπτῶν δὲ αὐχόμῳ σε, ὡς χρυσὸν περιδέρραιον, φαιδρὸς ὡς λίθους, τῆς σαρκὸς σε τὰ σίγματα, ὡς βασιλείου ἀλουργίδα τὸ αἷμά σου, σκῆπτρον δὲ ὡς πολύτιμον, Σταυρὸν τὸν Παράγιον ἐν ταῖς χερσὶ σε βασιλῶν, συμβασιλεύεις τῷ κτίστῃ σε. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, Κωρσαπτήρι ἐπὲρ πάντων τῷ ἀφ' ἡμῶν σε.

Δό-

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Λεύτε πάντες πιστοί, ἐν τῇ μηνίᾳ σωελθόμενοι, τοῦ Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου, τῆς ἀγωγῆς τε καὶ ἀθλήσεως αὐτοῦ, ἐν ᾗ αἰσάτωρ καὶ ἡγεὺς ἀφηνήσωμεν, ὡς γεγραπταὶ ἄσωμεν καὶ ἄσμα καὶ ὁρὸν, ἐν τῇ καιρῇ ἀθλήσει αὐτοῦ· ἢ γὰρ παρ' ἡμῶν πρὸς τὸν τιμὴν, ἀποδείξῃ ἔχει τὴν πρὸς τὸν κοινὸν Δεσπότην Ἀνθρωποχριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃς ἥδ' αὐτῷ ἐκείνων ἀξιῶσαι μισθῶν, ἡμᾶς τὴν αὐτῇ Μάρτυρα τιμῶντας, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλανθρωπος.

Καὶ καὶ. Ἀρμόφωτε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον. Ζῆτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.
Εἰς τὸν Ὁρθρὸν καὶ τὸν Ἑξάψαλμον τὸν Θεὸς Κύριος,
τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας δίς.

Καὶ καὶ. Θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τινα ἥ. Καθίσματα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἥλιος λαμπρὸς, ὡς φαεινὸς Ἑωσφόρος, ἡ μηνίᾳ σου γερρὲ Κωνσταντίνε ἐπέστη, ἡμῖν τοῖς ἀφηνήσῃς, καὶ εἰς αἰεσίην ἡγεῖς, τῇ μάρωσατος, Σε ἐν τοῖς ἄλλοις παμμακάρις, καὶ δοξάσατος, ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν πολλῇ Χειρὶ πασαοῖδιμε.

Δόξα.

Ως κείνο τῷ ἄλλῳ καὶ ὡς εὖοσμον ῥόδοι, βαφὴν τοῖς ἐρυθροῖς καὶ αἵματι σου ῥείθροις, ἡμῖν παραοῖδιμε Κωνσταντίνε ἡλιώθης, καὶ κατεύφρατας, ψυχῆς ἡμῶν τὰς αἰδήσεις, καὶ τῷ σώματι, τῇ δυνάμει καὶ δειῶν χαρίτων Ἀγίε.

Καὶ καὶ.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τῆς τέκνης Παρθένε· Παρθένος ἀληθῶς, ἐν τῷ τόκῳ Παρθένε· Παρθένος αἰὶ Παρθένος, καὶ τὸν διέμενας· ὅθεν δέομαι, ὡς ἡγεμῶν καὶ παρθένων, παρθεύειν με, καὶ ψυχῇ σώματι τε Παρθένε ἐμύχιστον.

Με

Μετὰ δὲ τῷ β'. Στιχολογία καὶ Κανόνες. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Εξεπλάγῃ ὁ δεινός, τῆς ἀσεβείας ἡγεμῶν, Κωνσταντίνε ἀθλητὰ, σὺ παρρησίᾳ τὴν ποίλῳ, καὶ μεμνηνὸς ἀνέκραύγαζε τοῖς παρῶσι, μαρτύρετε δεινῶς, καὶ λακτίζετε, τὰς σάρκας τὰς αὐτοῦ κατάξετε καὶ τῇ εἰρήνῃ ἐγκλείσατε, βαρεῖαι περιβάλλοντες ἀλύσει· σὺ δὲ ἐγγέλαις, θυμῷ τῷ τέτῳ, καὶ τὸν μηνίᾳ ἐκράζεις.

Δόξα καὶ καὶ.

Πειρόγαμε Ἀγνή, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρὶ, τὸν ἀπαύτων τὴν προῖον περιλαμβανόμενα χερσὶ; φράσον ἡμῖν τὸν λόγον τῆς μυστηρίου σου. Παμαλὴν δὲς ἐν τῷ ὡς ἀνθρώπῳ, καὶ παύσαι ἐν τῷ τὸ ἀκατάληπτον, ὕψος καὶ βάθος, μήκος, καὶ πλάτος, τῆς ἀπορρήτου λοχείας· μικρὰ γὰρ ὅπως, ἐμνοῖαι πᾶσαν, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ.

Πτερνίδεις δι' ἀπάτης τῆς πτερνίδος, ὅθεν ἡμεῖς τὸ σωματὶ τῆς Χειρὸς· ὅθεν δὲ διέλλειπες, γαστρὶ καίωμεν αἰοῖδιμε, καὶ μετανοίας ἔργοις Θεῷ ἀλλοιούμενος, ὅθεν τῇ δυνάμει, φραξάμενος ἔρδοξε, τῷ ἐχθρῷ σου πάλιν, ἐν ἀθλήσει συμπλέκει, καὶ τῷ μετὰ κήρας, καὶ ἀγχομένης ἐπιβίας Κωνσταντίνε γερρὸν ψυχε, πρέσβει Χειρὶ τῷ Θεῷ, καὶ πταισμάτων ἀφῆσιν δοῖσάσθαι, ἡμῖν τοῖς πόθῳ, ἐορτάζουσι τὴν παύσεπτον μηνίᾳ σου.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ καὶ.

Παράτῃ τὴν ὥραν ἀναπολῶν, τὴν ἡμέραν τῆς κείσεως ἐμῶν, πῦρ τὸ ἀτελεύτητον, ἐμθυμέμενος πέφυκα· Ὡς πῶς ὑποίσω τότε βιβαίαν διάδωξιν; ὡς πῶς ἐμέγκω τότε Θεῷ τὴν διάσασιν; πῶς ὑποίσοι ἔχω, τὴν καὶ τῷ δαιμόνῳ, αἰώνιον ἐμῶν; Θεοτόκε παρμήντε, καὶ

ἦν πρὶν με ἀπάλλαξον, πρεσβύσα τῷ σῶ Τίῳ ἔ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῶνταί μοι, πρὶν ἢ ἀθάνατος
ἔλθῃ κείσιν ἔ κόλασιν.

Οἱ Ἀμβαθμοί. τὸ α. Ἀρτίφωρον τῷ δ.

Προκειμένη. Ἦχος δ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀφθίσει. Στίχ. Πεφυτάμενος ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα προή. Εὐαγγέλιον Μαρτυρικὸν τῷ Ἀγίῳ
Δημητρίῳ. Ὁ Περπηκοσός. Δόξα τῷ Ἀθλοφόρου.
Καὶ μὴ. Ταῖς τῆς Θεοτόκης ἐλεήμον.

Ἐλεήσόν με ὁ Θεός. Ἦχος πλ. β.

Ἡμερον ὁ Νεομάρτυς Κωρσαπτήριος, ὡς ἐκ δύο ἐραν-
τίων συγκείμενος, διὰ βασιλέων πολυτρόπων, καὶ
διὰ Χειρὸν ἀγχόνη, εἰς δύο τόπους ἐραντίως μερίζεται·
ἔ τῷ μὲν πρῶματι εἰς ἔρανος ἀφελθῶν, τοῖς μακαρίοις
πρῶμασι συναγάζεται, τῷ δὲ σώματι μερῶν ἐπὶ γῆς,
μεθ' ἡμῶν ἦν τῆς σαρκὸς δεσμίῳ, τὰς ψυχὰς ἔ τα σώ-
ματα κατὰφραίνει· ἔ δι' ἀμφοτέρων κοινῶν ἐορτῶν σῆ-
μερον συγκροτεῖ ἔρασιον ἔ ἐπίγειον· ἀλλ' ὡ Νέε τῷ Χρι-
στῷ Ἀθλητῇ, ἔ ἦν τιμῶντων σε προσάτα θερμότατε, μέ-
μησο ἔ ἡμῶν, ἦν ἐκ πόθου τελειῶντων, τὸ ἱερόν σου μνη-
μόσιον.

Ὁ Καρὼν τῆς Θεοτόκης εἰς γ'. ἔ οἱ δύο Καρόρες τῷ Ἀ-
γίῳ εἰς ἡ.

Καρὼν πρῶτος, οὗ ἡ ἀποστολική· Νέου Ἀθλητῆ ὑμνον
ἔχων. Καρὼν αὔ. ἦν Θεοτοκίῳ, ἅτινα περιέχου-
σιν ἔπαινον εἰς τὰ θεῖα μέλη τῆς Παρθένου, ἐκ τῷ
Ἀσματος ἦν ἀσμάτων ἐρασιώδεα, ἔ ἀρχόμενα κα-
τὰ τάξιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἕως ἦν ποδῶν.

Ἦχος δ. Ἀρτίξω τὸ γόμα μου.
ἦν ὁός μου τῷ ζόφῳ, θεῖον φωτὶ καταλάμπρυνον,
καὶ

καὶ χάριν μοι δώρησαι τοῦ λόγου Ἐρδοξε, ὅπως μέλ-
φω σε, τῷ μνήμῳ Κωρσαπτήρι, ἔ ὑμνοῖς δοξάσω σου
τῷ θεῖον Ἀθλητῇ.

Ἐφάνης Παύλῳ, ἥλιος ὡς πολὺφωτος, τῆς
πλάνης σκοτόμαινα, σκεδάζων Ἐρδοξε, ταῖς ἦν ἁ-
θλῶν σου ἀκτῖσι Κωρσαπτήρι, ἔ θεῖαις ἐλλάμψεσι ἦν
θαυμασίῳ σου.

Ἦχος εἰς ἀνδρόσιμον, μέσον χειμῶνος ἀνέτελεν ἡμῶν
τοῖς τιμῶσις ἡ θεῖα μνήμη σε, ἔ κατεύφρανας, αἰ-
δήσεις ἡμῶν πάσας, ψυχῆς τε καὶ σώματος ταῖς ἀν-
τρίαις σε. Θεοτοκίον.

Ἦχος Κάρμηλος πέφυκεν, ἡ κεφαλὴ σου Θεοτόκε, ἔ
αὐτῆς πλόκιον, πορφύρα πέφυκε· ἔ ἐμπέπλη-
ται, αὐτῆς τῆς θεῖας δρόσης, Σολομῶν ὁ παύσοφος ὡς
ἀσματίζει σε.

Ἐτερος Καρὼν. Ἦχος πλ. δ.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἦχος παντός λόγος ἔ σοφίας δότερα, ἔ χορηγὸς ἦν κα-
λῶν, εἰκὴν Θεότης φωτισμὸν μοι δώρησαι, ἔ λό-
γος χάριν ἐμπράσσω, ὅπως μέλφω ἀξίως, τῷ σεπ-
τοῦ Νεομάρτυρος τῷ ὑπὲρ τῆς πίστεως Ἀθλητῇ.

Ἦχος παθὴς ἐπιβολαῖς τῷ ὄφει, τὸ τῆς ἀρνήσεως, πτω-
μα καδυπένης, Κωρσαπτήρι ἐρδοξε· τῷ δὲ κακῷ
αἰσθόμενος, ἐκ ψυχῆς μετανοεῖς, σέρων δακρύων κο-
πτόμενος, ἕως τῷ διόρθωσιν εὐρηκας.

Ἦχος ῥησιγίσις ἀκριβὲς παραδειγμα, σὺ Μάρτυς ἔλα-
πες· ἀφ' ὧν ἡρνήσω, τὸν Χειρὸν ἐρόμιζες, τῷ
ἔρασι ἀξίον, ἔ τῆς γῆς, ἔ πατρίδος, ἔ τῆς ζωῆς σου
τὸν Ἀγίε, ἔ παντός τῷ κόσμῳ ἀλλότριον.

Θεοτοκίον.

Ἦχος Κόρη ὡφθης, ἀφθαρτὸς θεόγλυπτος, ἀγλαῖσμα φύ-
σεως,

σεως, θαῦμα ἦν Ἀγγέλων· ἱρδάλμα παρόμοιον, ἀρχικῆς ὡραιότητος· ὕλη τῆς λόγου τῆς σωματώσεως, καὶ Θεὸς ἀμίμητον μίμημα.

Ὡδὴ γ'. Τὴς σὲς ὑμολόγηες Θεοτόκε.

Τῆς ἐν γῇ ἐν τῷ πόλῳ σε Μάρτυς ἐδόξασε Χειρὸς, ὡς τῶτον προδοξάσαντα, διὰ τοῦ Μαρτυρίου σε, τὴς γὰρ αὐτὸν δοξάζοντας ἀντιδοξάζειν ὑπέχετο.

Θεὸς μάρωθεὶς ἐν τῇ δυνάμει, τὴς πόνης ἠγῆσω ὡς τρυφᾶς, τὴς δεσμῆς τῆς σάματος, ὡς ῥόδα ἀπαλώτατα, ἐς ὡς ζῶν αἰώνιον τὸν πολυόδωνον θαύατον.

Λαμπρὰ ἡ παράστασίς σε Μάρτυς, λαμπρὰ ἐῖ ἡ ἄθλησις ὅτι, λαμπρὸν πέφυκε τὸ τέλος σε, λαμπρὰ ἐτὰ θαυμάσια, ἀ διὰ σε τετέλεκε, ἦν θαυμασίῳ ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Οἱ σοὶ ὀφθαλμοὶ παρθενομῆτορ, εἰδείχθησαν ὡς περὶ χειραὶ, αἱ λελημενὶ γάλακτι, ἐλὶ μραι ὡς λαμπρόταται, δι' ὧν ἐγκαρδίωσας Κόρη τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Ἔτερος. Οὐραμίας ἀψίδος.

Τῆς γινώμνον ὅρος, καταλαβὼν Ἀγίε, εἰς τὴν Ἰβήρων εἰσῆλθες Μορῶν γηθόσιμος, ἐς ὑπηρετῆς θερμὸς, τοῖς σεβασμίσις Πατρᾶσι, κοπιῶν ἀοίδιμε ὅλον περτάμινον.

Θεοτόκε πρεσβείαν πεπλουτηκὼς Ἐρδοξε, τῆς Πρωταγίας ὡς ὅπλον ἀκαταμάχνητον, ταύτῃ ἐνδεδυσαὶ ἐς ὡς ἀσπίδα ἐς δόρυ, δι' ἧς τὸν σε κτείναντα, ἐκτεινας δράκοντα.

Πὰς ἀχὰς ἦν Πατέρων, παραλαβὼν Ἐρδοξε ὡς ἀσφαλές τε καὶ μέγα Μάρτυς ἐφόδιον, προθύμως ἐπλάσας, ἐκ τῆς οἰκῆς τῆς ὁρᾶς ἐς τὸ Μαρτύριον χαίρων ἐχώρησας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ως ὁ σκύλα δρείσκων ἐν θαλάσσῃ τέρπεται, ὅπως δὲ ῥῶν ἐγὼ Κόρη, σὸν θεῖον Ὄρομα, ἐπὶ τῷ ἀκόμασσε, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις, χαίρω ὀνομάζω σε καὶ ἀπαζόμενος.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν ἐς λόγον ἐν σῇ γαστρὶ.

Ησυχία Κωρσαπτήμε ἦν σὼν ὁσῶν, ἱατρῆον ὑπάρχει πρᾶγματικὸν ῥῶν ὁ παραδεισος. σμύρνα κρόκος ἐκ ἀλάμος ἦν πρῶτον, μύρων κερὶν σακτὴ ἐκ κιννάμωμος, φιάλη ἀρωμάτων, ἐπὶ πάντα ἀκρόδρυα, κύπρη μὲν ῥάρδων, καὶ κηλίας ὁ κηπος· τὸ φρέαρ ζῶντος ὕδατος, ἐκ λιβαφῆς προρρέοντος. Διὰ τῆς το βοῶμεν σοι, χάρισαι ἡμῖν τῇ Χειρὶ, Νεομάρτυς τούτων τὰς ποιότητας τοῖς μὲν πόθεν τελῶσι τὴν πάσσεπτον μνήμῃν σε.

Δόξα, καὶ μὴν. Θεοτοκίον.

Ηλιόμορφον ἄρμα τὸ τῆς Δαβὶδ· πορφυρόστροφος κλίμην τῆς Σολωμῶν, τόμος θεοχάρακτος Ἡσαΐας, ἐν ἡμῶν, σκηνὴ τῆς Μωϋσέως ἐπὶ τείχος ἀδάμαστος, σὺ τῆς Ἀμὼς ὑπάρχεις, λυχρία χρυσήλατος, ἡ τῆς Ζαχαρίας, Δαβὶδ τὸ ὄρος· πυξίον κροκόλακον, Ἀββακὺμ ἐπὶ τὸ ἔξοχον, Προφῆτῃ παύτων λάλημα, πρέσβυς τῷ σῶν Τίῳ ἐπὶ Θεῷ, ἦν πταισμάτων δῆναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίστει Παρθενῇ τὸν τόκον σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθεήμενος ἐν δόξῃ.

Ηὁσμη ἦν σὼν λευφῶν, ὁσμη πέλει ὑράμιος, ὁσμη γλυκυτάτη Κωρσαπτήμε Μάρτυς ἀντήντε, ὡδιδάξισσα, πάντας τὴς προσρέχοντας μὲν πίστεως, ἐπὶ προσκυρῆντας σὺν λάρνακα.

Πίβραδιώετε διώκται ἐν θαλάσσῃ με λύετε, τῇ σαρκί τῇ τέτῃ, Μάρτυς Κωρσαπτήμε ἐκράυγας, ἱνα ταχέως

B

χέως

χέως ἀπέλθω πρὸς τὸν πλάσι μὲν, ὅς τις μέρει με, ἵ-
μα δοξάσῃ αἰῶνια.

Η γείρε πιστῶν καρδίας ἡ γερμαία σου Ἀθλησις, ταῦτα
ἀνὰ κράζον· δοξάσοι Θεὸν πάντων δοξάσοι, ὅτι καὶ
μὴν Κωνσταντίνου Νεομάρτυρα ἀνδρείοτατον τῆ σῆς δυ-
νάμει ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Ωτα θεῖά σου Παρθένε, τῆς φωνῆς ὡς ἀκρόντα, πάν-
τοτε προθύμως, τῇ ἀδελφιδῇ σου ὡς γέγραπται· ὅ-
τι φωνὴ ὡς ἡδεῖα τούτου Παύλας, καταθέλγῃς ψυ-
χὴν ὁμῶς καὶ καρδίαν σου.

Ἔτερος. Σύ μὲν ἰχὺς Κύριε.

Εὐ τῷ γλυκεῖ βέλει πρῶτος παραινίδιμε Κωνσταντίνε,
τῇ ἐρθεῖς ἔρωτος, ἑλαφὸς ὥσπερ διψητικῇ, πρὸς πη-
γὰς ὑδάτων ἐπιποθεῖ, ὅπως Ἀγίε ἐπόθεις ἀνερδώς,
καιομένη καρδίᾳ Μαρτυρίᾳ, πιεῖν τὸ ποτήριον.

Μὲν ἱερὸν, ἐκ θεοφόρου ἱγυατίου, Κωνσταντίνε Μάρ-
τυς ἐκμιμούμενος, διὰ Χριστόν, ὡς ἐν τῇ φυλα-
κῇ τοῖς σοῖς συμπολίταις, μὴ ἐμποδίσετε ἔγραφες, ἀλ-
λὰ ἄφετε θαυεῖν με, δι' ἀγάπην Χριστοῦ μὲν, τῇ Σταυ-
ρὸν δι' ἐμὲ ὑπομείμας.

Μίμοι χυσοῦς, τίμοι ὁ πλοῦτος ἀντέλεγες, τοῖς τυ-
ράρῃσι; τίμοι τὰ ἐπὶ κνήρα ἡμῶν ἀγαθῶν, ἃ μοι δα-
ψιλῶς προτείμετε, πλαστοί, ἀπατεῶνες καὶ ἀφρονες,
Χριστός μοι ἀπὸ πάντων, ὁ ἐμὸς ἔρως πέλει, ἐφετὸν
ἐν τερπνῷ τὸ ἀκρότατον.

Θεοτοκίον.

Ω Μαριὰμ τὸ κοσμοπόδητον ὄμμα, σὺ Παρθένε
Θεὸν μέσον ἔστηκας ἐν τῷ βροτῷ· ἐν τῷ μετ' Θεοῦ,
βροτὸν ἀπειργάσω, τὸς δὲ βροτὸς χάριτι Θεοῦ· ὡς χαρι-
στῆμεν Κόρη, τῇ μεσιτείᾳ σου ταύτῃ, δι' ἧς ἅπαντα κόσ-
μον διέσωσας.

Ὡδὴ

Ὡδὴ ἐ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Υπέρτερος γέγονας, πληγῶν ἡμῶν ἐν σώματι, σὺ Μάρ-
τυς γερμαίε Κωνσταντίνε· ἐν τῇ ἀσκήσει σου ὁ Κύ-
ριος, φανερὸς παραδόξως Ἀθλητὰ, ἅπαντα τὰ εἴγματα,
τῆς σαρκὸς σου ἱάτρως.

Μακάριος γέγονας, καὶ μακαρίους ὡῶσαι, μακάριε
Μάρτυς Κωνσταντίνε· σὺ γὰρ τὸν μόρον ὄντα Μα-
κάριον, φύσει ἀνέκνρηξας Χριστόν, ἀσεβῶν ἐνώπιον, Θεὸν
ἅμα καὶ ἀνθρώπου.

Νομίμως παράδειγμα πολυάθλε γεγενῆται, ἐν ὅλο-
ν καρδίᾳ μετανοίας, ἀρρησιχείοις πᾶσι ὁ βίος σου·
ὅπως γὰρ ἠρμήσω τὸν Χριστόν, ἐκείνῃ πάλιν Ἀγίε ἀνδρικῶς
ὡμολόγησας.

Θεοτοκίον.

Ηλεκτὴρ σου Παράμωμε, πύργος λιβαρίας γέγονε, Δα-
μασκῇ τὸ πρόσωπον σκοπῶν, τῆς ἐμαρτίας δυ-
νάμεως· ἐν ὁσῇ ρήνός σου ἀληθῶς, κόσμον ὡδίασεν,
ὥσπερ μῆλον παρδύοισιν.

Ἔτερος Καμῶν. Ἰνὰ τί με ἀπώσω.

Πῶς ἐξείπω τὸ θαῦμα, ὅπερ ὁ Χριστὸς διὰ σὲ ἐκτε-
τέλεκε, Κωνσταντίνε Μάρτυς; ὁ γὰρ πρῶτον κω-
φός τε ἐν ἀλαλὸς παραδόξως ὥφθη, πρῶτος λαλῶν τε
ἐν ἀκούῃ τῇ προσφάσει τῇ θεῖᾳ λειψάνῃ σου.

Θεῖα χάριτι ἐδόθη, Μάρτυς Κωνσταντίνε τοῖς θεοῖς
λειψάνοις σου, πρῶτα διώκειν πορνείας, διὸ ἠλῶ-
δέρωται, τῇ προσφάσει τῇ τῶν, ὁ δαιμονῶν εἰς τρία ἔ-
τη, ὡλογῶν ἐν δοξάζῳ τὸν Κύριον.

Ισχυρώσωσάν πάντες, οἱ μὴ ὡς Ἀγίους τιμῶντες τὸς
Μάρτυρας, τὸς πρὶν ἕξωμότας, εἴτα πάλιν τῷ
Πίσι κηρύξαντας, ἐν θαυματοειῶν· ἰδοὺ γὰρ τὸς ὡς
Ἀγίους, ὁρατόθεν κηρύττει τὰ θαύματα.

Β 2

Θεο-

Θεοτοκίου.

Εἴχες Δέσποινα κόσμῳ, ἔχες τῇ θελήσει σὺ διώαμην
σιωδρομον, ὡς τεκῆσα μόνη, παρτοδιώαμοι Λόγοι
καὶ Κύριον· ὁ Θεὸς αὖ σὺ μόμον ἐμὲ θελήσεις σωθῆναι,
ἀχερῶς ἐγὼ Κόρη σωθῆσομαι.

Ὡδὴ γ'. Τὴν θείαν ταύτην ἐ παύτιμον.

Ορῦχω παύτων ἀφάιρεσιν, ποδῶν σὺ ὑπομείρατι Ἀ-
γίε ὁ παύτων Κύριος, ἐν φυλακῇ σοὶ ὀπτάεται,
ἐ τῆς παραδόξως ἀρτίως δείκνυσι.

Ηοῦσαι μοῦς οὐδὲ διώνται, καὶ γλῶσσα ὄξειπῆρ ἡ
ἀπείληφας, δόξα αἰοῖδι με, συγκληρονόμος γὰρ
γέγονας Χριστοῦ, καὶ κληρονόμος Θεοῦ ὡς γέγρα-
πται.

Εγείνου Μάρτυς μετ' ὑγερὸς τοῖς λόχοις Κωρσαπτίμε
αἰοῖδι με, τοῖς δὲ παλαιάσμασι, ἐ θαυμασίοις ἔχ ὑγε-
ρος, ἀλλὰ τοῖς παλαι Μαρτύροις ἰσοστάσις.

Θεοτοκίου.

Ως ῥοῶς λέπυρον μῆλόν σου, ὡς μέλι δὲ καὶ γάλα ἡ
γλῶσσά σου· καὶ ὡς κόκκινον, σπάρτιον χείλη
σου γέγομε, ἐ λαλιά σου Κόρη ὡραία πέφυκεν.

Ἔτερος. Ἰλασθῆτί μοι Σωτήρ.

Αγάλλου πρᾶματικῶς, ἡ Νῆσος Ἰδρας καὶ χόρδαι,
βλασῆσασα ἀκλεῶς Κωρσαπτίμον Μάρτυρα, καὶ
τέτε κατέχευσα, Λείψαρον τὸ θείον ὡς πλεον ἀ-
δαπαίνον.

Αγάλλου σκύρτα καὶ σὺ, ἡ Κωρσαπτίμη γερμήτεια, τὸ
λείψαρον τῆς σὺς ἡ φόρτον γλυκῶς αἶρσα, ἐ εἰς
τὴν δραν φέρουσα, καὶ ἐγκαλωπίζου, ὅτι μήτηρ ὡφθῆς
Μάρτυρος.

Καὶ σὺ δὲ Ῥόδος καυχῶ, καὶ ὕμνους θείας παιαρίζει,
ἁγίασθῆσα σεπτοῦ αἵματος τοῖς ῥάμμασι, Κωρ-
σαμ-

σαπτίμη Μάρτυρος, ἐ αὐτῇ ἰδῆσα, τὸ γερρότατον Μαρ-
τύριον.

Θεοτοκίου.

Αγάλλου καὶ μαρῶν, τῷ σὺ Τίμω δέξου Δέσποι-
να, μίξον τοῖς σοῖς τὰ αὐτῇ, σαυρὸν λόγῳ κά-
λαμον, ἐ ὅπως ἰλέωσαι, αὐτὸν Θεοτόκε ἐφ' ἡμῖν τοῖς
ἀμαρτήσασιν.

Κορτάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πρὸς Μαρτυρίαν λαβὼν βάπτισμα Μάρτυς, ὅπερ δάτε-
ροις ἔμολῶνται ῥύποις, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀνέδρα-
με τὸν σοὶ ποδῆτόν, ὅλος ἡλιόμορφος, ὅλος ἡγλαϊσμέ-
νος παρ' αὐτῇ, λειψόμενος τῆς τῆς μήκης γεφύρας· ὅν
ἐκδυσώπει μὴ ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ἐκτελέσῃ τὴν μνήμην
σου Ἐρδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ο ἔταζον καρδίας ἐ μεφρῶν, ἐ πάντα εἰδὼς πρὶν γε-
μέσεως αὐτῶν Κύριος, προγιγνώσκων τὴν πρὸς αὐτὸν
ἀδελφίαν διάθεσιν τῆς καρδίας σου, Νεομάρτυς Κωρσα-
πτίμε, ἐ τὸν πρὸς τὴν ἀσέβειαν διάπυρον ζῆλον, ἐ ἔ-
ρωτα, εἰ ἐ πρὸς καιρὸν παρεχώρησε πεσῆν σε εἰς τὸ μέ-
γα τῆς ἀρνήσεως πτώμα, ὡς ἐ Πέτρον τὸν κορυφαῖον
Ἀπόστολον, ἐ Ἰάκωβον τὸν Πέριον, ἐ Μείρακα ἐ
Παυχάριον, ἀλλ' ἔνθα διὰ τῆς αὐτῇ χάριτος, ὡς ἐ-
κείνης, ὅτω ἐ σὲ ταχέως πάλιν ἐκ τῆς πτώματος ἡγείρε,
ἐ ἐροπλίσας τῇ οἰκείᾳ διωάμει, ἐνώπιον τῇ ἀσεβείᾳ
ὁμολογῆσαι αὐτὸν σὲ ἐμίχυσεν, καὶ γεφύροις δόξης, ὡς
αὐτοῦ Νεομάρτυρα ἐγεφάμωσε. Διὰ τοῦτο ἐ ἡμεῖς εἰς
ἐν σινελθόμενοι, μετὰ ἐγκωμίων τελῶμεν τὴν μνήμην
σου Ἐρδοξε.

Θασαυ εἰς μεγάλην ἐπίδοσιν. Οἱ Γορεῖς δὲ αὐτῆς τῆς τρεῖς-
μάκαρος ἐλθιμάτισαν μετρίας καταστάσεως ἀνθρώποι,
καὶ ὁ πατὴρ Μηχαλάκης, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ὀνομάζεται
Μαρίνα, ἡ ὅποια ἐπόθη μὰ ἰδὴ τῆτον τὸν καλὸν τῆς ὑοῦ
γεφαιρηφόρον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Χειρῆς, ἔ μὰ φαιρῆ
ὡς ἀλνθῶς, κτ' τὸν Προφητάρακτα Δαβὶδ „ μήτηρ ἐπὶ
„ τέκνῳ ἀφραιμομένῃ“. Ὁταν δὲ ἐφθασεν ὁτος ὁ Κωμ-
σαρτίμος εἰς ἡλικίαν ἡρόνῳ δεκαοκτῶ, ἐπῆγεν εἰς τὴν
Ρόδον ἔ ἐσωαστρέφετο συχράκις εἰς τὸ κοράκι τῆς Ἡγε-
μόρος τῆς Ρόδου Χασαὶ Καπετὰν κοινῶς ὀνομαζομένης.
πλὴν ἄμποτε μὰ μὴν ἠδελὸν ὑπάγῃ ὀλότελα οὔτε εἰς
τὴν Ρόδον, ὅτε εἰς ἐκείνον τὸ κατηραμένον κοράκι, ἐ-
πειδὴ ἐκεῖ συχράζωντας, ἔ μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ σαταρικόν
ᾧσι σωμασρέφόμενος, τί ἄλλο ἦτον ἀκόλουθον μὰ
πάθῃ παρὰ ἐκεῖνο, ὅπερ λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος, ὅτι
„ φθείρεσιν ἡδὴ ἡντὰ ὁμιλίας κακαί“. ὁ γὰρ Ἡγεμὼν
βλέπωντας τὸν μέον προκομένον ἔ ἐξυπνον, ἔβαλε τὴν
σώδῃν τῶ ὅλῳ ὁ μιὰς, διὰ μὰ διασρέψῃ τὴν γνώμῃν
τῆς ἔ μὰ τὸν γυρίσῃ εἰς τὸν Μωαμετισμόν. ὅταν μὲ δια-
φόρος κολακείας, ἔ μὲ πολλὰ δωρήματα, ἔπεισε τέλος
παύτων τὸν ἀπαλὸν μέον, ἔ ἡρμήδῃ φεῦ! τὴν τῆς Χρι-
στῆς ἀλνθῆς πίσιρ, ἔ ἐδέχθῃ τὴν πλαμεμένῃν θρησκείαν
τῆς Ἀγαρίων, ἔ ἐτῆν ὠρίσκετο εἰς τὴν πλασίῃν ταύ-
τῃν ἡρόνῳ τρεῖς ὑπηρετῆς εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἔ δόξης ἔ
τιμῆς πολλῆς κορτὰ εἰς αὐτὸν ἀξιούμενος. Ὡς συμφορὰ
μεγάλη, ὅπερ κινεῖ εἰς δάκρυα καθεὶ ὀφθαλμόν! ὡς πτω-
μα ἐλεεινόν, ὅπερ προξερῇ εἰς τὰς καρδίας τῆς ὠσεβῶν
Χειριαρῶν λύπην ἀφείκασον!

Τὸ μὲν φαιρῆται Ἀδελφοί, πῶς ὁ μέος ὁτος ἐλα-
χε ψυχῆς ἀγαθῆς. ὅταν ἔ δὲ ἐτάδῃ ἀφαιδῆτος,
καθὼς ἄλλοι, εἰς τὸ μέγα κακὸν ὅπου ἐπραξε. δὲ ἐ-
μει-

μεινε μέλῃ τέλος εἰς τὸ πτωμα ὅπερ ἐπαθῇ. ἀλλ' ἀρ-
χισε παρὰ θύς μὰ ἐλέγχεται ἀπὸ τὴν σωείδῃσιν ἀκα-
τάπαυστα, ἀρχισε μὰ λυπῆται, μὰ ἀφασμάζῃ, μὰ κλέῃ,
μὰ θρίῳ, διὰ τὸ μέγα κακὸν ὅπερ ἐπαθῇ. ὅταν ἔ ὅσα
ἀργύρια τῆς ἐτύχαιον, ὅλα τὰ διαμοίραζε καλῶς ἐλε-
μοσιῶν εἰς τὰς πτωχῆς. Ἡγάπα περισσότερον τῆς Χρι-
στῆς, ἔ ἐτίμα τῆς Ἱερῆς τῆς Θεῆς μὲ μεγάλῃ ἀλά-
βειαν. Ἐν μιᾷ δὲ τῶ ἡμερῶν, τόσον πῦρ τῆς θείας ἀ-
γάπης ἀφῆκε εἰς τὴν καρδίαν τῆς, ὡς ὅπερ ἀπεφάσσε
μὰ παρρῆσιαθῇ, ἔ μὰ ὁμολογήσῃ φαιρὰ τὴν Πίσιρ,
ὅπερ ἀρνήθῃ ἐμπροσθεν τῆς ἰδίας ἀνθετῆς τῆς Ἡγεμόρος. ἔ
βέβαια πρὸ πολλῶν ἡρόνῳ ὁ Κωμσαρτίμος ἠδελὸν λα-
βῇ τῆς Μαρτυρίου τὸν γέφαιρον, ἀπὸ ὁ πρῶματικός του
Πατὴρ δὲ τὸν ἐμποδίζῃ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν ταύτῃν.
διότι ἀφ' ὅ τῆς Χειρῆς Μάρτυς ἡξωμολογήθῃ ἐκ βάθους
καρδίας εἰς εἰς Πρῶματικόν πάσας τὰς ἀμαρτίας του,
ἔ ἐφαιρῶσεν εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔ τὴν ἀπόφασιν ὅ-
περ εἶχε διὰ μὰ παρρῆσιαθῇ, ὁ Πρῶματικός φοβηθεῖς
τὴν μεαραὶ ἔ τρυφεραὶ ἡλικίαν τῆς, μήπως δειλιάσῃ τῆς
Μαρτυρίου τὰ βάσανα καὶ ἀρνήθῃ ἐκ δατέρῃ τὸν Χρι-
στόν. ἄφες, τῆς εἶπε, ὡς τέκνον μὲ, ἄφες τώρα τὸν σκο-
πὸν αὐτὸν, καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῇ. φύγε κατὰ τὸ
παρὸν, πῆγαινε εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ἀφ' ὅ ἐλθῇς εἰς
ἀνδρικῶν ἔ τρυφεραὶ ἡλικίαν, τότε, σὺ Θεῶ, ὅχι
μόνον ἡμπορεῖς μὰ τελειώσῃς τὸν σκοπὸν σε τῆτον, καὶ
τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ ἔ μὲ περισσοτέραν ἀκολίαν διῶ-
σαι μὰ ὑπομείνῃς τὸν ἀγῶνα τῆς Μαρτυρίας.

Εἰς ταῦτα τὰ λόγια τῆς Πρῶματικῆς ὑπακούσας ὁ τῆς
ὑπακούσας ὁς Κωμσαρτίμος, μτ' ὀλίγας ἡμέρας ἀ-
φίρῳρτας καθεὶ δόξαν, ἔ τιμῶν, ἔ σωματικῶν ἀπάπαυ-
σιν, ἔ κυβέρνησιν, ὅπερ εἶχε κορτὰ εἰς τὸν ἀνθετῆν τῆς,
καὶ

ὥς σκύβαλα ἐ καπρὸν λογισάμενος καὶ θεὸν ἠδονῶν τοῦ κόσμου ἐ ματαιότητα, ἐμβῆκεν εἰς σῶμα καράβι ἐ ἀνέχωρῃ εἰς τὸ νῆϋ λεγόμενον Κεῖμι, ἐ ἐκεῖ διέτριψε χρόνος πλείους, Χριστιανὸς εἰς τὸ φανερὸν, ἐ ὡν ἐ παρὰ πᾶσι γινωσκόμενος, ἐ πολιτείαν διάγων ἐράρετον ἐ Χριστιανικῶν. Ἐπειτα ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Κεῖμι, ἐπῆγε εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τῆς Παρυγιάτικης Κυρίας Γρηγορίας. Ἐκεῖ διατείνωντας ζητεῖ θερμῶς, διὰ τὰ ἄρῃ ἐμπειροῦ Πρωματικὸν πρὸς θεραπείαν τῆς πεπληγωμένης ψυχῆς τῆς, ἐ κατὰ τὸν πόδον τῆς τὸν δέσκει εἰς τὴν τῆς Χειρὸς μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Εἰς τὴν λοιπὴν προσελθὼν ὁ καλὸς Κωνσταντῖνος ΜΥ σωτετεριμένης καρδίας, ἐ θερμῶς καταρύξεως, ὁμολογεῖται ὅλας τὰς ἀμαρτίας τῆς, καὶ μάλιστα τὴν πρὸς Χειρὸν ἀρνησίαν, ἐ τὴς ἐν τῇ βάθει τῆς καρδίας τῆς λογισμῆς, ἐ κλαίοντας πικρῶς διὰ τὴν συμφορὰν τῆς, ζητεῖ τὴν διόρθωσιν· ὁ δὲ Πρωματικὸς παρρησιάζει αὐτὸν εἰς τὸν ῥηθέντα Παρυγιώτατον, ὅς τις ἰδὼν ἐ μαθὼν πάντα τὰ κατ' αὐτὸν, ἐχάρη μετ' αὐτὴν καλῶ ἐπιστροφῶν τοῦ ἀπολογώτος, ἐλυπήθη δὲ διὰ τὴν δὲ ἐ γινώριζε διὰ συμφέρον ἐ τὰ τελειώσῃ τὸν πόδον τῆς· ὁ δὲ μεθεῖς αὐτὸν πατρικῶς τὰ ἐλπίζει εἰς τὴν ἀσπασίαν τῆς Θεῆς καὶ τὰ μὴν ἀπελπίζεται, τὸν ἀπέσταλκεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, διὰ τὰ ἀρματωθῇ μετὰ τὰς ἀχὰς τῆς ἐκεῖσε Ὁσίου Πατέρων, καὶ ἔτῃ τὰ διωκθῇ τὰ ἀντιπαλαίσῃ, ἐ τὰ μὴν τὸν αὐτὸν μὴνσαστα πρῶν διαβόλου.

Ἀπελθὼν λοιπὸν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐπῆγε εἰς τὴν ἱεράν ἐ βασιλικὴν Μονὴν τὸν Ἰβήρων, ἐ ἐκεῖ διέτριψε πρῶτον μὴν ἐ ἐπέκεινα, ὑπηρετῶν εἰς τὸν Ἀρχον-

χορταλίκιον μετὰ καὶ θεὸν προθυμίαν, ὑπακούωντας καὶ εἰς τὴς ἐν αὐτῇ Ὁσίους Πατέρας, ὁμολογέμενος σωεχῶς τόσον εἰς τὴς ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Πρωματικῆς Πατέρας, ὅσον ἐ εἰς τὸν ἐν τῇ σκήτει τῆς αὐτῆς Μονῆς ἐρασκόμενον ἐ κοιρὸν τῆς ὁρῆς Πρωματικὸν πατῆρ καὶ Σέργιον. Πρὸ δὲ πάντων ἐπρόσφερε διάπειρον ἀλάβειαν εἰς τὴν ἐκεῖσε Ἁγίαν ἐ θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς ἡμῶν Θεοτόκου τὴν καλεσμένην Πρωταΐτιον· εἰς ταύτην γὰρ συμεχῶς προσερχόμενος ὁ αἰδιδίμος, ἐκ βαθέων ψυχῆς προσήνετο, δεόμενος τῆς Θεομητορικῆς αὐτῆς μεγαλειότητος, τὰ δείξῃ εἰς αὐτὸν τὴν θερμὴν αὐτῆς ἀντίληψιν ἐ βοήθειαν, ἐ τὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ διὰ τὰ μὴν τὸν ἐχθρόν τῆς, ἐ τὰ ὑπομείνῃ ἀδρείως ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τῆς Τίης τῆς, τὸ πρὸ πολλῆς μελετώμενον ὑπ' αὐτῆς ἐ ποδόμενον Μαρτύριον· διὰ τὴν ἀφ' ἧς ἠρνήθη τὸν Χειρὸν, δὲ ἐδωκῆν τὰ εὐρὴ καμμίαν ἐρῶν εἰς τὴν σωεῖδῃν τῆς, κατ' ἐκεῖνο ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς τῆς· ἀλλὰ τῆς ἐφαίμετο πάντοτε πῶς ἀκεί μὲν τὰ ὅσα τῆς καρδίας τῆς, ἐκεῖνον τὸν φοβερόν λόγον ὅπῃ εἶπε περὶ τῆς ἀρνησιχρίσιν ὁ Κύριος, ἡγοῦν τὸ „ὅς τις με „ἀρνήσῃτε ἐμπροσθεν τῆς ἀνθρώπων, ἀρνήσω καὶ γὰρ αὐτὸν ἐμπροσθεν τῆς Πατρὸς μου τῆς ἐν ὑρανοῖς“. Οὗτος ὁ λογισμὸς ἐντετυπωμένος εἰς τὸν ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς τῆς, κατέπεγεν αὐτὸν ὡσὰν σκῶλυξ, ἐ τὸν ἐταρμαρῶσεν ὡσὰν σῶμα δῆμιος, ἐ ἀπὸ τῆς ἀμαχοῦ διώκῃ τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἐ τὴν χάριν αὐτῆς περιφραχθεῖς τὴν ψυχῇ, ἀνατῶν ὅλος ἀπὸ τὸν πόδον εἰς τὸ Μαρτύριον, ἐ πλέον τὰ ὑπομείνῃ δὲ ἐδωκῆν· ἀλλὰ ἐ μετ' ὅλον ὅπῃ ἐμποδίζετο ἀπὸ τῆς Πρωματικῆς ἐ τῆς Πατέρας τῆς ἱερᾷ Μοναστηρίῳ, λέγοντας ὅτι εἶναι διωκτὸν τὰ σῶσῃ τὴν ψυχῇ τῆς ἐ χωρὶς Μαρτύριον, αὐ-

τὸς ὅμως ὑπὸ τῆς Χειρὸς ἀγάπης καταφλεγόμενος, ἀνταπεκρίμετο εἰς αὐτὸς· ὅπως ἀρνήθηκα τὸν Χειρὸν μου, ἐκεῖ πάλιν ἔχω μὰ ὑπάγω μὰ τὸν ὁμολογήσω· ὅθεν παραλαβὼν τὰς δ' ἡσυχίας τῆς Πατέρων, ὡς ἄρματα πρῶματικά, ἀπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Ὄρους, καὶ ἐπῆγε κατ' ὁδοῦ εἰς τὴν Ῥόδον.

Εκείσε φθάρωντας, ἐπῆγεν εἰς εἷς Πρῶματικὸν καὶ ὁμολογήσῃ, φανερώσας εἰς αὐτὸν, ὅτι ἔχει σκοπὸν μὰ παρρησιασθῆ, ἔμὰ ὁμολογήσῃ τὸ ὄνομα τῆς Ἰησοῦς Χειρὸς· ὁ δὲ Πρῶματικός, φοβόμενος τὸ ἄδηλον τῆς ἐκβάσεως, ἐσυμβούλῳ αὐτὸν λέγων· τέκνον μου, ὁ καιρὸς εἶναι ἀκατάσφατος, ἔμὰ ἡμέραι εἶναι πορνηαί· ὅθεν λείψαι ἀπὸ εἷς τοῖς τοῖς κίνημα ἔμὰ σκοπὸν, ἔμὰ πῆγαιρε πάλιν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἔμὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἐλεῆμον ἔμὰ εὐσπλαγχνος, ἔμὰ δέχεται τὴν μεταφοίαν σου, καὶ ὡς ὑπερῆκεν μόμος τε ὁ ἀφ' ἀδέσφατος λέγων· „ ἔμὰ ἡλ-
„ θον καλέσαι δικαίως, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς μεταφοίαν “. Ὁ δὲ τοῦ Χειροῦ εἷς ἐρατὴς Κωμσαπτήμος, ἔμὰ ἀκρόασιμ' ἐδίδεν εἰς τὸς λόγους τῆς Πρῶματικῆς, ὡς τὰς ὅλος δι' ὅλα προσηλωμένος εἰς τὴν ἀγάπην τῆς Δεσπότης Χειρὸς ἔμὰ εἰς τὴν ὁμολογίαν σου· καὶ ὅσον μᾶλλον οἱ ἄλλοι τὸν ἐμπόδιζαν ἀπὸ τοῦ Μαρτυρίου, τόσον περισσότερον αὐξάνον εἰς τὸν πόθον τῆς Μαρτυρίας, ἔμὰ ὅσον ἐκείνοι ἐζήτην μὰ σβέσεν τὴν φλόγα τῆς καρδίας σου μὲ τὰς λόγια τους, τόσον ἡ φλόγα ἀπαπτε περισσότερον. Καὶ λοιπὸν ἀφ' ὃς ἀπεφάσισε μὰ παρρησιασθῆ, ἔκαμε προσδύχων πρὸς τὸν Δεσπότην Χειρὸν μὲ καταρύξεως, λέγωντας· „ Κύριε Ἰησοῦ Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ὅπως ἔκα-
„ ταδέχθης μὰ κατεβῆς ἀπὸ τῆς ὑψώσεως, ἔμὰ φορέσης
„ σάρκα ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, μὰ λάβης ἐμπτυσ-
„ μους, κολαφισμους, ἐμπαιγμους, ἔμὰ μάστιγας ἔμὰ τελῶ-
„ ταῖον

„ ταῖον θάνατον θανατικόν, διὰ μὰ σώσης τὸ γένος τῆς
„ ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς καταδωσάμεν τῆς διαβολῆς· Αὐ-
„ τὸς βοήθησόν μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἔμὰ ἐνδυναμώσόν με
„ τὸν ἁμαρτωλὸν ἔμὰ ἀξιὸν δαλόν σου, διὰ μὰ σὲ ὁμολο-
„ γήσω παρρησια, ὅτι σὺ εἶσαι Τίος τῆς Θεῆς ἀληθινός, ἔμὰ
„ σὺ ἐποίησας τὸν ὕμνον ἔμὰ τὴν γλῶσσαν ἔμὰ τὴν θάλασσαν
„ ἔμὰ ὅλα τὰ ὀρατὰ καὶ ἀόρατα κτίσματα· εἶσαι Βασιλεὺς
„ τῆς αἰώνων, γλυκύτατε Ἰησοῦ Χειρὸς, ἐπάκουσον μου τῆς
„ ἁμαρτωλῆς, ἔμὰ δός μου δύναμις μὰ ρηκῶς τὸν ἐχθρὸν
„ ὅπως μὲ ἐρίκῃς, ἔμὰ κατὰπατήσω ὅλους τὸς ὑπηρετας
„ σου, εἰς δόξαν ἔμὰ τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους “. Ταῦτα εἰπὼν, παρδύς τέχει ὡς πρόβατον εἰς τὴν σφαγὴν, ἔμὰ χωρὶς μὰ τὸν ζήτην τιμῆς, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν αὐτοκλitos πηγαίνει εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου, ἔμὰ φανερόμεται εἰς ἐκείνους ὅπως δὲ ἐρωτῶν παπτελῶς διὰ λόγους σου, ἔμὰ ἀρίσκειται ἐμπροσθεν εἰς ἐκείνους ὅπως δὲ τὸν ἐζήτην, ὡς λέγει ὁ Ἠσαΐας· „ ἐμφανὴς ἐ-
„ γερῆθω τοῖς ἐμὲ μὴ ζήτῃσι, ἀνέθω μὴ ἐπερωτῶσι, “ ἔμὰ ἐπὶ παρρησιασθῆται ἐμπροσθεν τῆς Ἠγεμόνος τῆς Ῥόδου Χασαῦ Καπετάνης ἐπομομαζομένης, τῆς πρώτης ἐδικῆς σου αὐτοῦ σου, ἔμὰ λέγει· χαίροις ὅπως ἐμὲ τῆς δόξης σου αὐτοῦ σου. Ὁ Ἠγεμὼν ἀποκρίμεται· ποῖος δαλός μου εἶσαι ἐσύ; Ὁ δὲ Μάρτυς μὲ μεγάλῃ παρρησίᾳ τῆς ἀνταποκρίμεται· ἐγὼ εἶμαι ὁ Κωμσαπτήμος ἐκείνος ὅπως ἐσύ μὲ παρακίνησας μὰ ἀρνήθῃς τὸν γλυκὺν μου Ἰησοῦν Χειρὸν, ἔμὰ μὰ πιστάσω τὸν Προφήτην σου Μωάμεθ· Ὁ Ἠγεμὼν τῆς εἶπε· ἐγὼ δὲ σὲ γυμνίζω ποῖος εἶσαι· ἐπεὶ δὲ σὺ εἶσαι καλόγηρος (ἦτον γὰρ φορεμένος ὁ Ἅγιος ῥάσον μαῦρον ἀγιορείτικον, ἔμὰ σκῆφορ, ἔμὰ ἐφαίμετο ὡς καλόγηρος), καὶ ἀφ' εἶσαι ἐδικός μας, διατὶ ἐφόρεσες αὐτὸ τὸ μαῦρον φόρεμα, τὸ ὅποιον δὲ εἶναι τῆς θρησκείας μας;

ὁ ἐδικός μας νόμος γράφει γὰρ φορέμεν ἅπαντα φορέματα
 ἔλαμπρα, διὰ γὰρ εἰμεθε χωρισμένοι ἀπὸ τῆς Χριστια-
 νῆς. Εὐγαλε λοιπὸν αὐτὰ τὰ μαῦρα ἔκαταφρομεμένα
 ῥῆχα ὅπῃ φορεῖς, ἔγὼ γὰρ σὲ φορέσω ἅπαντα ἔλαμ-
 πρα φορέματα, διὰ γὰρ χαίρεσαι τὸν κόσμον, ἔγὼ δὲ
 δώσω καὶ ἅπαντα ὅσα ληϊάζεσαι, διὰ γὰρ ἀφραΐρεσαι μὲ
 ἐμεῖς, ἔγὼ γὰρ σὲ βλέπῃ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ γὰρ σὲ φο-
 βῶνται, ἔγὼ γὰρ σὲ προσκυνῶ. Πρὸς ταῦτα ὁ τῆς Χειρὸς
 γρατιώτης Κωρναυτίμος ἀπταπεκρίμετο· ἔλα ἔγὼ αὐ-
 θεῖτα γὰρ πιστῶς ἔγὼ ὁμολογήσης τὸν Χριστὸν πῶς
 εἶναι Θεὸς ἀληθινός, διὰ γὰρ σὲ φωτίσῃ γὰρ ἰδῇς τὸ φῶς
 τὸ ἀληθινόν· ἐπεὶ δὲ ἔτι τῶρα εἶσαι τυφλὸς ἔσκοτισμέ-
 νος ἀπὸ τῆς ἀσεβείας, ἔγὼ αὐτὸν ὁμολογήσης διὰ Θεὸν
 ἀληθινόν, βέβαια ἔχεις γὰρ ἀξιωθῆς ἔτι τῆς ὑψηλῆς Βασι-
 λείας τῆς, καὶ γὰρ ἰδῇς ὁφθαλμοφανῶς τὰ ἀνεκλάλητα
 καλὰ τῆς Παραδείσου, ἔγὼ γὰρ χαίρεσαι καὶ γὰρ ἀφραΐρεσαι
 εἰς αὐτὸν μὲ ὅλους τῆς Ἀγγελίας, ἔγὼ γὰρ Ἀγίους. Λέγει τοῦ
 ὁ ἀσεβῆς, ποῖος σὲ ἐμαθεῖς αὐτὰς τὰς φλυαρίας Χασά-
 ρη; ἔγὼ σὲ ἔκαμα νόμον, διὰ γὰρ σὲ ὑπαυδρῶσω, καὶ
 γὰρ σὲ δώσω ἔτι κληρονομίῃ, καὶ ἐσὺ ἔκαταφρόμεσας
 τόσα ἀγαθὰ ἔφύρεσες μαῦρα; Βλέπων δὲ τὸν Ἠγεμό-
 να ταραχθεῖς, ὁ παρασκευόμενος κοῦρτὰ εἰς αὐτὸν Ἀ-
 γαρλῶς ἐσῆκωσε τὸ χεῖρτι καὶ ἐκτύπα τὸν Μάρτυρα·
 ἀλλ' ὁ Ἠγεμὼν ἐμπόδισεν αὐτὸν, ἐπρόσβαλε δὲ νόμον
 γὰρ τὸν βαλόντα εἰς τὴν φυλακὴν, ἔτι τὴν αὐτὸς ἀνέχω-
 ρησε κατηφῆς ἔλυνημένος, ἔγὼ πῆγυν εἰς τὸ Χαρέμιτι,
 ἔγὼ ἐκεῖ ἐμειρε πρὸς ἡμέρας ὁλοκλήρας χωρὶς γὰρ εὐγὴ ἔ-
 ξω ὁλότελα ἀπὸ τὸ κακόν τῆς.

Μετὰ δὲ τὰς πρὸς ἡμέρας ὄψεσθαι, ἔγὼ ὅλος πρέων
 πῦρ ἔμαρμίαν καὶ τῆς Μάρτυρος, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς
 βήματος, ἔγὼ περὶ φέρετε ἐδῶ ἐκείνον τὸν μιανὸν ὅπῃ
 προχ-

προχθεὶς μᾶς εἶπε τόσα λόγια. Παρασταῖτος δὲ τοῦ
 Μάρτυρος, λέγεμοι ὦ παύτολμε, τὸν ἡρώτα ὁ Ἠγε-
 μὼν, λέγεμοι, τί ἦσαν τὰ λόγια ἐκεῖνα ὅπῃ προχθεὶς
 ἀπετόλμης γὰρ εἶπες ἐμῷ τῷ μου; Ὁ δὲ τῆς Χειρὸς
 Μάρτυς, χωρὶς γὰρ δειλιάσῃ ὁλότελα, ἀλλὰ θαρρῆτα ὡ-
 σαφὲς λεοντάει, ἀπεκρίθη λέγων· ἐγὼ σὲ εἶπα γὰρ πι-
 στῶς εἰς τὸν Χριστὸν, ὅτι εἶναι Θεὸς ἀληθινός, δια-
 τί ἡ ἐδικήσας πίστις εἶναι βδελυρὰ, μιὰ, ἔγὼ γὰρ
 ἐπειδὴ πιστῶς εἶπα φάστω, ὅπῃ εἰς τὸν κόσμον δὲ
 ἔδειξε καὶ ἐμαῖς θαῦμα, οὔτε σὰς ἐδίδαξε καὶ ἐμῶν ἀλη-
 θειῶν, ἔγὼ καὶ καλόν· ἀλλὰ νόμον σὰς ἐδίδαξε μυ-
 θολογίας, ἔγὼ σὰς παραγγέλλει γὰρ καμρετε πορνείας, ἀρ-
 σερκοιτίας, ἔγὼ ἄλλας κακίας· ἔγὼ εἰς ὡς τυφλοὶ τὸν
 πιστῶς ὡς Προφήτῳ, ἔγὼ δὲ τῆς ἔχετε γὰρ ὑπάγε-
 τε μὲ αὐτὸν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν, ἔγὼ εἰς τὸ πῦρ τὸ
 ὀξύτερον, διὰ γὰρ κατακαίεσθε παρτοτὶ γὰρ μαζὴ μὲ τοὺς
 ἀδελφούς σας Δαίμονας· νόμον ἔλα γὰρ γένης Χριστια-
 νός, διὰ γὰρ χαίρεσαι αἰώνια μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Πα-
 ράδεισον. Εὐγε τῆς ἐλάνθερονομίας σὲ, γερμαῖε τῆς Κυρίως
 ἀγωνιστά! εὐγε τῆς σῆς μεγαλοψυχίας, τῆς ὅσης ὑρα-
 ρίῳν ἐπαίμων ἀξίας! Κατὰ ἀλήθειαν Ἀδελφοὶ ἐπλη-
 ρώθῃ εἰς τὴν τὸν Ἄγιον, ἐκεῖνο ὅπῃ γράφει ὁ σοφὸς
 Σαλωμὼν εἰς τὰς Παροιμίας τὸ „Δίκαιος ὡς λέων πέ-
 „ ποιθε“. ἔγὼ τὸ τῆς Προφήτης Δαβὶδ· „ἐλάλην ἐν τοῖς
 „ μαρτυρίοις σὲ ἐμῷ τῷ βασιλέω, ἔγὼ ἡ ἡνωμένη“.

Ταῦτα λοιπὸν τὰ λόγια ὡς ἡκούσεν ὁ ἀσεβῆς προ-
 σταῖτης, ἡλλοιώθῃ ὅλος ἀπὸ τὸν θυμὸν, ἔγὼ μὴ διωμέ-
 νος πλέον γὰρ ὑποφέρῃ τὴν τὸς παρρησίαν ἔγὼ τὸλμῶ
 τῆς Μάρτυρος, δείρετε, ἐφώμαξεν εἰς τῆς γρατιώτης τῆς,
 δείρετε ἀλύπητα αὐτὸν τὸν τολμηρὸν, ἔγὼ ἀδιάπτωτον,
 ἀψάσαστε τὰς τρεῖς τῆς κεφαλῆς τῆς, ξεχίσατε τὰς
 σάρ-

σάρκας τὴ μετὰ τὴς ὀρυχας, ἔτι σαγορία τὴ σωπρίψατε μετὰ τὰς πέτρας, διὰ τὴν ἡμέραν τὴν ὁμιλήσας πρὸς τὴς ἡγεμόνας. Ταῦτα ἐκείνου εἰπόντος, ἀπὸ οἱ γρατιῶται ὤρμησαν ἐναντίον εἰς τὸ ἀρρίον τῆς Χειρὸς Κωρσαυτίμου, ὡσπὶ λύκοι αἰμοβόροι ἔαυριοι. ἔαυλοι μετὰ τὸν ἔδερμα, ἄλλοι δὲ ἔξέχισαν τὰς σάρκας τὴς καὶ οἱ μετὰ, ἀφέσαν τὰς πέτρας τῆς κεφαλῆς τὴς, οἱ δὲ ἔσυρμον αὐτὸν ἀπὸ τὰ ποδάκια, ἔαυτο τὰ χεῖρα ἐπαύω εἰς τὰς πέτρας, καὶ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς. πλῆθος γὰρ ὄντες ἄτακτον, ἔαυ τὴν κακίαν φύσει ὀρμητικὸν, ὅταν ἔτι ἄδεια ἔλαβον, ὡς φοχαδὴ πλέον καθεῖς εἰς τὴν δὲ ἐπραξαν, ἔτι πληγὰς δὲ ἐπροξένησαν εἰς τὸν τῆς Χειρὸς Ἀθλητῆς. τὸ μετὰ, διὰ τὴν χορτάσαν τὴν ἐμφυτὸν τῆς κακίας, τὸ δὲ ἔτι διὰ τὴν ἀχαριστήσαν τὴν θυμῶν γυναικῶν τῆς ἡγεμόνος τῶν πολλοὶ δὲ ἀπὸ αὐτῆς, ἐπτονον ἀμειψιῶν ἔαυ τὸ πρόσωπον τῆς Μάρτυρος, ἐμπαίζοντες αὐτὸν ἔτι λέγοντες. ὡς ἔλθῃ τῶρα ὁ Χειρὸς σε γὰρ σε ἐλᾶθερώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖράς μας. Καὶ οὕτω μετὰ οἱ τῆς πλάνης ὑπνέται ἔκαμνον καὶ ἔλεγον, ἄξια τῆς ἐδικῆς τῶν μαρίας ἔαυριότητος, ὁ δὲ τῆς Χειρὸς γυναιότατος Ἀθλητῆς, τοιαῦτα ἔτι τοσαῦτα πάχων ὑπὸ τῆς παραμόμων, ἀνέξικακως ἔτι μεγαλοφύχως ὑπέμενε. τὸ καὶ μόνον κράζων, τὸ τῆς ἀγνώμονος ληστῆς λόγιον. „μνήσθῃ με Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε“. Τελώτατον δὲ, μισαποθαμνός ὡντας ἀπὸ τὰς παιδείας ὁ Ἀθλητῆς τῆς Χειρὸς, ρίπτεται εἰς τὴν φυλακὴν ὑπὸ τῆς δυνάμεως, δεδεμένος μετὰ βαρείας ἀλύσεις ἀπὸ τῆς πόδας ἔαυ τὸν λαιμὸν, ἔως εἰς δυνάτερον ἔξέτασιν.

Πῆ δὲ ἐπαύριον καθίσας ὁ ἡγεμὼν ἐπὶ τῆς Βήματος, προσάγει γὰρ φέρων τὸν Μάρτυρα, διὰ τὴν δοκιμάσῃ ἴσως δυνατὴν γὰρ τὸν γυνέσκῃ εἰς τὴν ἀσέβειαν μετὰ κόλα.

λακείας ἔτι παρηργάματα. καὶ ὅταν ἐπαρασάθῃ ἐμπροσθεν τοῦ Μάρτυρος τῆς Χειρὸς, λέγει πρὸς αὐτὸν. ἐμετανοήσεις ἀπὸ τὰς χθεσινὰς φλυαρίας Χασαίνης; Αποκρίνεται ὁ Μάρτυς. ἐγὼ δὲ εἶμαι Χασαίνης, ἀλλὰ εἶμαι Χειριστὸς Κωρσαυτίμος τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲ λαλῶ φλυαρίας, ἀλλὰ πιστῶ καὶ ὁμολογῶ Πατέρα, Υἱὸν ἔτι Ἁγίον Πνεῦμα, τρία Πρόσωπα, ἔτι εἷς Θεὸς ἀληθινός. Τῶτον προσκυνῶ, τῶτον δοξάζω. τὴν δὲ θρησκείαν σας ἀναδεματίζω. Τότε ὁ ἀσέβης ἡγεμὼν προσάγει γὰρ τὸν δειρὸν δυνάτα. ὅθεν τῆς ἔδωκαν περτακοσίους ράβδισμους εἰς τὴν ῥάχιν, ἔτι περτακοσίους εἰς τὰς πόδας, τόσον ὅπῃ ἔπεσαν ὅλα τὰ ὀρύχια τῆς ποδῶν τῆς τοῦ αἵμα ἔτρεχε ποταμὸν ἀπὸ ὅλου τοῦ μαρτυρικοῦ τοῦ σώματος, ὡς ἐκοκκίρισεν ὅλον τὸ ἐκεῖ τῆς γῆς ἔδαφος. Ὁ δὲ γυναιὸς τῆς Χειρὸς γρατιώτης ὑπέμενε ἀνδρείως τὰς πόρους, κράζων μόνον τὸ „μνήσθῃ με Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε“. Οἱ δὲ γρατιῶται νομίσαντες ὅτι ἀπέθανε, τὸν ἐσήκωσαν ἀπαίδητον, ἔτι τὸν ἐρρίψαν ὡσπὶ εἷς φόρον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν.

Εκεί λοιπὸν εἰς τὴν φυλακὴν ἀεισκομένος, καὶ τὰς λοιπὰς πρῶτον, θείας ἀντιλήψεως ἔτι ἐπισκοπῆς ἡξιώθη ὁ τρισμακάριστος, διότι ὁ Δεσπότης Χειρὸς, βλέπων τὸν ἐδικόν τῆς Ἀθλητῆς πάσχομεν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς, ἔτι εἰς θάνατον κινδυνώοντα, παρέσθῃ εἰς αὐτὸν, ἔτι διὰ τῆς θείας του χάριτος ἔτι δυνάμεως, ἱατρῶσιν ὅλας τὰς πληγὰς τοῦ σώματος του, ἀποκατέστησε σὺν τῆς ὀρυχας τῆς ποδῶν του, ἔτι τὸν ἔκαμεν ὅλον ὑγιὴν ὡς ἱατρὸς ψυχῶν ἔτι σωμάτων. ἔτι μόνον τῶτον, ἀλλὰ ἔτι θάρρος ἔτι χαρὰ εἰς τὴν μακαρίαν του ψυχὴν ἐμέγαλε. Μετὰ δὲ πρὸς ἡμέρας, καὶ προσάγει τῆς ἡγεμόνος, ἐλθόντες οἱ ὑπνέται γὰρ ἐκβάλλουν ἀπὸ τῆς φυλα.

λακλῶ τὸν τῷ Χριστῷ Μάρτυρα, ὡς τῷ θαύματος! εὖρον αὐτὸν ὅλον ὑγιῆ, χωρὶς μὰ ἔχη κάμψα σημάδι ἢ προτέρων πληγῶν, οὔτε εἰς τὰς πόδας, οὔτε εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν τῆτον ἰδὼν, σὺ ἤρεσε, τῷ λέγει, Χασαρή αὐτὸ ὅπως σὺ ἔκαμα; ἔλα τὸ γλιγωρότερον, ἔ μοι λόγους οἱ πῆσις μας εἶναι ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας μεγαλητέρας, διὰ μὰ σὺ χαρίζω καὶ ὅσα πρότερον σου ἔταξα. Τότε ὁ ἀνδρειότατος Κωρσαπτήμος εἶπε πρὸς αὐτόν· ἀκκοῦ ὡς Ἡγεμὼν μὰ σὺ ὁμιλήσω, καὶ μὰ σου φαμερώσω ὅλῳ τῷ ἀλήθειαν. Ἡξάρεις πολλὰ καλὰ, ὅτι πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐκαταπλήγωσες ὅλον μὲ τὸ σῶμα ἀπὸ τὰς μάστιγας, εὐγαλες ἀπὸ τὰς πολλὰς ραβδισμὰς ὅλα τὰ ὀρύχια ἢ ποδῶν μὲ, μὲ ἔρριψες μισοποδαμέρον εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τώρα πῶς εἶναι ἡ πληγαὶς ἐκείναις; πῶς εἶναι οἱ ξεριζωθέντες ὀρυχες; βλέπε, ἔμειρε σημάδι ἢ πληγῶν; ἰδὲ, λέγει κάμψας μὲ ὀρυχας; Ὁ Δεσπότης μὲ Χριστός, μὲ ἐπεσκέψθη εἰς τὴν φυλακὴν ἔ μὲ ἰατρῶσεν ἀπὸ τὰς πληγὰς, ἔ τὰς ὀρυχας ἢ ποδῶν μου σώας ἀποκατάστησεν, ὡς Θεὸς ἀληθινὸς ὅπου εἶναι. Αὐτὸν λοιπὸν προσκυνῶ, ὅπως εἶναι ἰατρός παύσοφος ἔ ὅποιος τὸν ἀκολυθεῖ, καὶ πιστεύει εἰς τὰ λόγια τὰ γίμεται ὁμοίως τῷ, ἔ θέλει κληρονομήσει μαζὴ μὲ αὐτὸν ζῶν τὴν αἰώνιον. Τὸ λοιπὸν, παρακαλῶ σε ὡς Ἡγεμὼν, ἀφοῖσον τὰ ὀμμάτια τῆς ψυχῆς σε, ἔ ἔλα μὰ προσκυνήσης ἔ εὖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὁποῖον ἐπροσκυνῶσας ἔ οἱ ἐδικοί σε γορεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔως τώρα εἶναι Χριστιανοί. Τῷ δὲ εἶπε ὁ Μάρτυς, ἐπειδὴ ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸς τῆς Ῥόδου κατὰγεται ἀπὸ Ἰβερίας, ἡγεμὺν γκιουρτζίδες, ἔ σκλαβωθεῖς ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς, ἀφῆκε τὴν πατρικὴν τὴν πίσιν ἢ Χριστιανῶν, ἔ ἐδέχθη τὴν θρησκείαν ἢ Ἀγαρηνῶν.

Ταῦ

Ἐαυτὰ ἀκκοῦσας ὁ Ἡγεμὼν, καὶ μάλιστα ὅτι οἱ γορεῖς τε εἶναι Χριστιανοί, ἔλαβε μεγάλῳ ἐμπροσθὶν ἐμπροσθὲν εἰς τὰς ἄλλους Ἀγαρηνοὺς, ὅπως ἦσαν παρόντες ἔ ἡκκοῦ· ὅθεν προσάζει μὰ βάλεν πάλιν τὸν Μάρτυρα εἰς τὴν φυλακὴν ἔ μὰ σφαλίσουν τὰς πόδας τε εἰς τὸ λεγόμενον Τυμπρῆκι. Εἰς ταύτην λοιπὸν τῷ ὀδυνηρῶν βάσανον ἐπέρασεν ὁ Μάρτυς ὅλοκληρος ἡμέρας ἔ νύκτας, πρὸς μόρον τὸν διωκόμενον σώζειν ἐκ θαλάττης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀποβλέπων, ἔ προσδύχομενος. Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἡκολύθησε ἔ ἐφυλάκωσας εἰς τὴν αὐτὴν φυλακὴν ἔξ Χριστιανῶν, ἔ δύο Ἱερεῖς ἀπὸ χωρίου Σωρόμη, ὁμοίως ἔ τέσσαρας Τῦρκους. Λοιπὸν εἰς μίαν νύκτα, θέλωντας ὁ Θεὸς μὰ δοξάσῃ τὸν Μάρτυρά τε, τὸν αὐτὸν προδοξάσαντα διὰ τῆς Μαρτυρίας, τί ἐθαυματούργησε; Μέσα εἰς ἐκείνο τὸ βαθύτατον σκοτὸς τῆς νυκτὸς, καὶ τῷ ὥρῳ τοῦ μεσορρυκτικῷ, φῶς μέγα ἔλαψεν εἰς ὅλῳ τῷ φυλακῷ· ἔ ὡς τῆς πολλῆς περὶ τὸν σὸν Μάρτυρα συγκαταβάσεως, ἔ ἀγαπητικῆς διαθέσεώς σου φιλαμθροπώτατε Δεσπότη! ἀπὸ τῷ διώκῳ ἔ θαυμασθῶ ἐμέργειαν τῷ θεῷ ἐκείνῳ καὶ ἔραμῃς φωτὸς, ἐλύθη παρὰ θεὸς ὁ γενηαῖος Κωρσαπτήμος ἀπὸ τὰ δεσμὰ ἔ τὰς αἰλυσίδας, ἐλάτρωθηκαμ οἱ πόδες τε ἀπὸ τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, ἔ ἀνέστη ἰσάμενος καὶ ἀπὸ τολαῖς, ἔ προσδύχομενος. Τῷ τῷ θεῷ φωτὸς, ἔ γλυκυτάτῃ τῷ θεωρίᾳ, ἰδόντες μὲ οἱ ἐκείσε ἀρισκόμενοι δύο Ἱερεῖς, καὶ ἔξ λαϊκοί, ἐσηκώθησαν παρὰ θεὸς ἔ ἐπροσκυνῶσας· οἱ δὲ τέσσαρες Τῦρκοι ἐφώμαξαν, καὶ τῷ σωήθειαν ἢ Ἀράβων, τῷ φωνῶν· ἀλάχ ἀλάχ. Φήμῃ δὲ διεδόθη εἰς τὰς γρατιώτας τῷ Ἡγεμόνι τῶν φυλάττοντας τῷ Πόλιν, ὅτι ἔπεσε φωτιά εἰς τὴν φυλακὴν· ὅθεν ἔτρεξαν παρὰ θεὸς μὰ ἰδοῦν, ἔ ἐμβαίοντες εἰς τὴν φυλακὴν, βλέ-

C 2

βλέπων τὸν Μάρτυρα, ὅπῃ ἐφέκετο ἔξω ἀπὸ τὸ Τυμ-
πρῆκι, λυτὸς ἀπὸ τὰ δεσμά ἔελάθερος, καὶ λέγων εἰς
τὴς ἐκεῖ ἀρείσκομενους Τύρκας τε ἔ Χριστιανὸς, ποῖος ἐ-
λυσεν ἀπὸ τὰ δεσμά τῶτον τὸν κακὸν ἀνθρώπον; Ἀ-
πεκρίθησαν οἱ Τῦρκοι· ἡμεῖς ὅλοι ἐκοιμόμεσθαι αὐτῷ
τῷ ρύκτι, ἔχῃ τὸ μεσορυκτικὸν εἶδαμεν εἰς φῶς με-
γάλον, ὅπῃ ἔλαμψε μέσα εἰς τῷ φυλακῷ, καὶ αὐτὸν
τὸν καλόγηρον εἶδαμεν ὅπῃ ἐπροσκύει· ὅθεν ἀπὸ τὸν
θαυμασμόν μας ἐφωράξαμεν τὸ, ἀλάχ, ἀλάχ. Τῷ-
το εἶδαμεν, ἔ τῷτο μαρτυρῶμεν. Τότε οἱ γρατιῶται ἀ-
μύγηλαυ ταῦτα πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος τὴς ἐπε-
τίμησε λέγων· σοὺς, φυλαχθῆτε μὰ μὴ τὸ εἰπῆτε εἰς
τινὰ, διὰ τί εἶναι κείμα, καὶ ἐφαπτίον εἰς τῷ πίστιν
μας. Ἐκραξε δὲ ἔ τὴς Τύρκας, ἔ τὴς Χριστιανῶς, ὅπῃ
ἦσαν εἰς τῷ φυλακῷ, ἔ τοὺς εἶπε· ἴδετε; διὰ τὸ μὰ
εἶναι ἐκεῖνος ὁ καλόγηρος ἀμαρτωλὸς, ἔρρίψεν ὁ Θεὸς
φωτίαν μὰ σὰς καύση, καὶ προσέχετε καλὰ μὰ μὴ τὸ
εἰπῆτε εἰς κἀνέμα, ἔ ὑστερον σὰς ἀποθαῖω ἀπὸ τὸ ξύ-
λον. Ἀπὸ τότε δὲ ἔ ὑστερον πλεόν δυνῇ ἔφερον ὁ Ἡγεμὼν
τὸν Μάρτυρα εἰς τὸ κριτήριον· ἐφοβήθη γὰρ ἀπὸ τὸ θαῦ-
μα, ὅπῃ ἠκολούθησε τῷ ἡραρίῳ φωτός· μόνον ἐκεῖ μέ-
σα εἰς τῷ φυλακῷ, ἐπαίδάον αὐτὸν ἀφελένμορα οἱ
ὑπηρεταὶ τῆς πλατῆς.

Κῆσατε δὲ ἔ ἄλλο θαυμάσιον, ἀλογημέροι Χριστιανοί,
ὅπου ἐμήρηνσεν ὁ Θεὸς εἰς τιμῷ τοῦ Μάρτυρος.
Ἐκ τῆς ἱμάνης ἡ Ἀγαρηῶν, βάρβαρος εἰς τὸ ἥθος καὶ
βαρβαρώτερος εἰς τῷ γυνώμῳ, ἐσῆκωσε τὸ μιᾶρόν του
χεῖρ διὰ μὰ ράπισσιν τὸν τῷ Χριστῷ Μάρτυρα, ἔ ὦ τοῦ
θαύματος! παρῶντος ἡ θεία Δίκη δικαίως τὸν ἄδικον
ἐτιμώρησε, ἔ ἐγίνε ὅλον τῷ τὸ χεῖρ κατὰμαυρον· ὅθεν
ὅλοι οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐγίγαν ἡμεροὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῆς, καὶ
κἀ-

κἀνέμας πλεόν δυνῇ ἐτόλμα μὰ περάξῃ τὸν Μάρτυρα,
βλέποντες πῶς ὁ Θεὸς τὸν ἀγαπᾷ, ἔ ἐκδικεῖ ὅλως ἐκεί-
νης, ὅπῃ ἠθέλαμ τὸν ἐμὸν χλῆσθ.

Εμμερε λοιπὸν ὁ τῷ Χριστῷ Ἀθλητῆς μέσα εἰς τῷ φυ-
λακῷ, περτε σχεδὸν μῶας ταλαιπωρῶμενος ἀπὸ
τῷ πείραμ, θλιβόμενος ἀπὸ τῷ δίψῳ, κακῶς χέμε-
ρος ἀπὸ τὰς ψῆρας, ἔ κατατυρῶμενος ἀπὸ τὰς ἄλλας
κακοπαθείας, ἔ σφοχωρίας, ὅσας σιωπάζει μὰ ἔχῃ
μία φυλακὴ, καὶ φυλακὴ καταδίκων ἀνθρώπων. Ἐ-
κ τῆς μόνος ἀλογημέριος Χριστιανῶς ἀρέθῃ, ὅπου τὸν ἐ-
πεσκέπτετο, ἔ εἰς κἀθε δέκα ἡμέρας τῷ ἔφερμε τῷ ἀ-
γίῳ Κοιρῳμῳ ἔ ἐμεταλάμβανεν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐγ-
δυναμέμενος ἔ παρηγορῶμενος ὁ αἰδίδιμος, ἐλογίαζε τὰς
σφοχωρίας ὡς πλατυσμάς, τὰς θλίψεις ὡς ἀπαυ-
σεις, καὶ τῷ σκοτεινῷ φυλακῷ ἐκατοῖκε ὡς φωτα-
μόν παλάτιον· διὰ τὴν αὐτῷ τῷ δυνάμει ἔ χαρὰ ἔ-
χει ἡ Μετάληψις ἡ ἀρχαῖων Μυστηρίων, ὅταν ἀξίως
ἔ σιωχῶς λαμβάμεται παρὰ ἡ ὀρθοδόξων· μεταβάλλει
τὰ θλιβερά εἰς χαροποιὰ· μομίζει τὰς κακοπαθείας ὡς
πρυφάς, ἔ τὸν φοβερόν θάνατον λογίζεται ὡς ζωὴν.
Ἡ αἰτία δὲ, διὰ τῷ ὁποίῳ ὁ Ἡγεμὼν ἐκράτει τὸν
Μάρτυρα εἰς τῷ φυλακῷ εἰς τόσον πολὺ διάστημα και-
ρῷ, ἡτον διὰ τὴν ἐφοβήθη τῷ δυνάμει ἔ ἔχῃσιν ὅπου ἔ-
χῃ οἱ Ἰδριῶται κορτὰ εἰς τῷ βασιλικῷ Πόρταν, καὶ
μάλισα εἰς τὸν καπεταῖ Πασᾶ τῷ Ἀρχιεπαρχῆς· ὅ-
θεν καὶ ἐφοβεῖτο μὰ θανατώσῃ Ἰδριῶτῳ. Διὰ τῷτο ἔ-
γραψεν εἰς τὸν καπεταῖ Γεώργιον τὸν Ἰδριῶτῳ, ὅπῃ
τότε ἀρείσκετο εἰς τῷ Ἀλεξανδρείαν, δηλοποιῶν εἰς αὐ-
τὸν τῇ τῷ Μάρτυρος ὑπόθεσιν, ἔ διὰ τῷτο ἀνέβαλλε τὸν
καιρὸν τῷ θανάτῳ τῆς, ἔως ἔ μὰ λάβῃ παρ' ἐκείνης ἀπο-
κρίσιν. Ὁ δὲ τῷ Χριστῷ Ἀθλητῆς τῷτο μαθὼν, γράφει
ἀπὸ

ἀπὸ τῶν φυλακῶν γράμματα πρὸς τὸν ῥηθέντα καπετὰν Γεώργιον, παρακαλῶν αὐτὸν θερμῶς μὴ φυλαχθῆναι διὰ τὸ ὄνομα τῆς Θεῆς μὴ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ Μαρτύριου, ἀλλὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ μὴ ἀποθάνῃ διὰ τῶν ἀγάπων τῆς Χρυσῆς, ὅτι τῷτο εἶναι ἡ μεγαλητέρα χάρις, ὅπως ἡμπορεῖ μὴ τῆς κάμῃ· τοῦτο εἶναι ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη, ὅπως ἔχει μὴ δέξῃ εἰς τὸν συμπατριώτην τῆς, ἔτι τῷτο εἶναι ἡ ἀφωτέρα ἀεργεσία, ὅπως διώταται μὴ τῆς προσηνήσῃ. Ὡς θαυμαστὸν ἔρωτος, ὅπως ἀπαπτεῖ εἰς τὴν καρδίαν σου γεγραμμένοι Κωρσαπτήριε! Ὡς τῆς ἀσβεστοῦ πυρὸς τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, ὅπως κατέφλεγεν ὅλας τὰ ἐντόδια!

Παθὼν δὲ ὁ Καπετὰν Γεώργιος τὰ γράμματα τῆς Μαρτύρος, ἔμαθον ἀπὸ αὐτὰ τὸν πόθον ὅπως εἶχε εἰς τὸ μὴ μαρτυρήσῃ, ἔγραψε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ρόδου, ὅτι ἡμεῖς εἴμεν τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώποις δὲν θέλομεν μὴ τὸν ἡξάρωμεν, ἔτι ὅ, τι θέλεις κάμε αὐτόν. Τότε ὁ Ἡγεμὼν, λαβὼν τὴν ἀπόκρισιν ταύτην, ἔβαλε βουλὴν διὰ μὴ θανατώσῃ τὸν Μάρτυρα. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐκβαλὼν αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τῶν φυλακῶν, τὸν ἐπρόσβαλε μὴ σκώσῃ πέτρας ἀπὸ τοῦ εἰς μέρος, ἔτι μὴ τὰς φέρῃ εἰς ἄλλο. Ὁ δὲ Μάρτυς, ἐπιθυμῶν μὴ ἀπέλθῃ εἰς τὸν Χριστὸν μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ἐκαμώθη ὅτι ἔφωγε, διὰ μὴ κινήσῃ τὸν Ἡγεμόνα εἰς θυμὸν, ἔτι ἀκολούθως διὰ μὴ τὸν παροξυνῇ εἰς τὸ μὴ τὸν θανατώσῃ. Ὁ δὲ παρασεκόμενος εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ὡρτὰς σκληρὸς ἔτι χριστιανομάχος, ἔτρεξε ἔτι ἐπίασε τὸν Μάρτυρα, ἔτι ἐκβαλὼν τὴν μάχαιράν τε ὁ ἀλιτῆρος, ἐκτύπη μαυιδῶς εἰς ὅλον τὸ σῶμα τῆς, τόσοι ἀπὸ τοῦ πλάγιον μέρος τῆς μαχαίρας, ὅσοι ἔτι ἀπὸ τοῦ κοπτεροῦ, εἰς πτόπον ὅπως κατέκοψε ἔτι κατεπλήρωσεν ὁ θνητόγυνος τὸ ἀθλητικὸν ἐκείνο καὶ κατεπεπονημένον ἀπὸ τὰ πρότερα βάσανα σῶμα καὶ ἐκεί-

ἐκείνος μὴ μὴ τὴν παιδείαν ταύτην ἀχαιρίσῃ τὸν θυμὸν τε καὶ τὴν κακίαν τε· ὁ δὲ Μάρτυς ἔχαιρε ἔτι εὐφραίνεται διὰ τὴν ἔπαυσιν τῷτο ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης Θεῆς τῆς. Τέλος πάντων, ἀποκαμῶν πλέον ὁ τῆς ἀσεβείας Ἡγεμὼν ἀπὸ τοῦ μὴ παιδάξῃ τὸν Μάρτυρα, προσάξει μὴ ἐκβαλὼν αὐτὸν ἀπὸ τῶν φυλακῶν, ἔτι παραστήσας αὐτὸν ἐπὶ τῆς Βήματος, τὸν ἐρωτᾷ ταύτῃ τὴν τελευταίαν ἐρώτησιν, αἶμα μεταμόνησε, καὶ αἶμα ἀρρῆται τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ Κωρσαπτήριος, μετὰ τῆς ὁμοίας γεγραμμένης, εἶπον σοι, ἀπεκρίθη, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Χριστιανός, ἔτι τὸν Χριστόν μου δὲν εἶναι πτόπος μὴ τὸν ἀρρῆθῶ, καὶ εἰς μυρία κομμάτια τὸ σῶμά μου κατακόψῃς. Λοιπὸν ὅ, τι θέλεις κάμε εἰς ἐμὲ μίαν ὥραν πρότερον, διὰ τὴν ὁ Κύριός μου μὴ προσμύει, μοι μὴ ἀργοπορήσῃ, ἐπειδὴ ἐγὼ ἡξάρω, ὅτι ἐκαμὲς κατ' ἐμοῦ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν. Διὰ τὴν πτόπων ἡμερῶν τῆς αὐτῆς τελειώσεως, τῆς ἀπεκαλύψῃ ὁ Κύριος, ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς μὴ λάβῃ τὸν γεφαιρὸν τῆς ἀθλήσεως· καὶ τῆς ἀληθείας τὸ ἡξάρω ὁ Ἄγιος, ὅτι οἱ ἀσεβεῖς ἐκαμὲν κατ' αὐτῆς τὴν ἀπόφασιν· ὅθεν τῷτο προγυρῶντας, κραζει τὸν Χριστιανὸν ἐκείνον, ὅπου τὸν ἐπεσκέπτετο, ἔτι τῆς λέγει· πηγαινε ἀδελφε ἔτι φέρεμα τὰ ἀλθατα Μυσήρια μὴ κοιρῶνῃς, ὅτι τῆς τετραδὴ μέλλω οἱ ἀσεβεῖς μὴ μὴ θανατώσῃς.

Οθεν ἔτι τὴν πρόρρησιν τῆς Ἀγίας, ἔτι καὶ εἶπε· διὰ τὴν, ἀφ' ὅς ὁ Ἡγεμὼν τὸν ἐρώτησεν, ὡς εἶπομεν ἀφωτέρω, ἔτι εἶδε τὸ ἀμετάθετον τῆς γυνῆς τῆς, ἔδωκε τὴν ἀπόφασιν μὴ τὸν θανατώσῃ μέσα εἰς τὴν φυλακῶν. Λοιπὸν ἀφ' ὅς ἡ τρίτη ἐπέρασε, ἔτι ἡμέρων μὴ ἡμέρα τῆς τετραδὴς, εἰς τὰς πεντε ὥρας τῆς μυκτὸς, ἐπῆραν οἱ ἀλητῆριοι τὸν γεγραμμένον Κωρσαπτήριον, τῆς δεπῆσαν οἱ ἀλητῆριοι τὸν γεγραμμένον Κωρσαπτήριον, τῆς δεπῆσαν οἱ ἀλητῆριοι τὸν γεγραμμένον Κωρσαπτήριον, καὶ ὡς ἀπῆλθεν ἡ κατὴν τετάρτη τῆς Νοεμβρίου μηνός, καὶ ὡς ἀπῆλθεν ἡ

Μακαρία του ψυχὴ εἰς χεῖρας Θεοῦ, διὰ τὴν λαβὴν παρ' αὐτοῦ τὸν ἀμαρᾶντιον γέγονον τῆς Μαρτυρίας, ἥ μὲν συνδράμειται μὲν πάντων τῶν Μαρτύρων εἰς τὰ ὑράνια. Τὸ δὲ σῶμά τιν' ἐπρόσβαλεν ὁ Ἡγεμὼν ἡ τὸ ἔρριψαν ἔξω ἀφ' αἱμάτων ἢ ἐκείσε ὀρισκομένων ξύλων. Τὸ δὲ πρῶτον ἔδωκεν ἄδικον εἰς τὴν Χριστιανὴν μὲν τὸ πάρεν ἡ μὲν τὸ θάψαν καὶ ὡς ἡδύνην, προτὴν μὲν λαβὴν οἱ ἄλλοι Τῦρκοι τινὲν εἶδον. Ἐτὶς ἐπῆγον οἱ Ἱερεῖς μὲν καὶ ἄλλων Χριστιανῶν, ἡ πέρροντες τὸ μαρτυρικὸν σῶμα, τὸ ἐνταφίασαν ἐντίμως ἐν τῷ Ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Βαρούσιον. Ὁ δὲ παπάγαθος Θεὸς ἐτέλεσε δι' αὐτῆς πάνπολλα θαύματα, ἡ εἰς ὅλους ἐκείνους, ὅπῃ ἐπαχον ἀπὸ διαφόρων ἀσθενείας, ἡ μάλιστα εἰς ἐκείνους, ὅπῃ ἐπαχον ἀπὸ θέρμης, ἡ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅλοι οἱ ὅσοι μετὰ πίστεως ἐπλησίαζον εἰς τὸ Λείψανον τῆς Μάρτυρος, καὶ εἰς τὸν τάφον τιν', ἐλάμβανον ὁ καθεὶς τὸ αὐτῶν μέρος, ἡ τινὰς δὲ ἔμειρε παραπονεμένος.

Πέσκατε δὲ Ἀδελφοί μου ἐν τῷ θαυμάσιον, ὅπῃ ἐτέλεσεν ὁ Κύριος μὲν τὸ Μαρτύριον τῆς Ἀγίας. Οἱ δὲ ἡμῖνοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐπῆραν τὸν Ἅγιον, ἡσαν δύο, ὁ εἷς Τῦρκος, ἡ ὁ ἄλλος Ἑβραῖος. Κατ' αὐτὴν λοιπὸν τινὴν ἡμέραν, ὅπῃ τὸν ἐθαπάτωσαν, ὁ εἷς ἦν αὐτῶν, ὁ Ταῦρκος δηλαδὴ, ἐκεῖ ὅπῃ ἐκοιμάτο, εὔρε τινὴν παρὰ Κυρίως ἐκδίκησιν, διὰ τὴν ἀστροπελέκιον πέσον ἐκ τῆς Οὐρανοῦ τὸν κατέκαυσε, ἡ ἀγκαλὰ ἡσαν ἐκεῖ κορτάτε τέσσαρες Χριστιανοί, ἡ πρῶτε ἄλλοι Τῦρκοι, μὲν ὅλον τῆτο τὸ ἀστροπελέκι ἐκεῖνο, ὡσὰν μὲν εἶχε λόγον ἡ αἰσθῆσιν, τὴν μετ' ἄλλους ἀφῆκεν ἀβλαβεῖς, ἐκεῖνον δὲ μάγον τὸν ὑπὲρ τινὴν τῆς φύσεως τῆς Ἀγίας δικαίως τὸν ἀδικὸν ἐθαπάτωσαν. ὅθεν οἱ ἀνώτεροι ἀνθρώποι ἰδόντες τὸ παράδοξον τῆτο, ἐπῆγον εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἡ τὸ ἐμαρτύρησαν.

Τοι-

Ποιαῦτα μετ' θαυμάσια ἐτέλεσεν ὁ τὸν θαυμασιῶν Θεὸς τὸσον εἰς τὸν καιρὸν τῆς Μαρτυρίας, ὅσον ἡ ἐν τῷ τέλει, ἡ μὲν τὸ τέλος αὐτῆς, καὶ ὡς τὸ ἡκίστατε. Τελεωθέντος δὲ τῆς Μάρτυρος, ἡ καλὴ αὐτῆς Μήτηρ, μαθῶσα πῶς ὁ φίλτατος υἱὸς τῆς ἐδόξασε τὸν Θεόν, μετ' αὐτῶν χύσιν τῆς αἱματός τιν', ἡ εἰς τινὴν Ῥόδον εἶναι τεταμμένον τὸ μαρτυρικὸν τοῦ σῶμα, ἡ δρᾶμεν ὡς ἡ διψῶσα ἡλαφὸς μὲν ὑπάγει εἰς ἀπόλαυσιν τιν', καὶ μὲν φέρη ἐκεῖθεν εἰς τινὴν πατρίδα τιν' τὸ θεῖον Λείψανον τῆς υἱῆς τῆς ἀγαπῆς. Ἐπῆγε, ἡ διὰ σπουδαίας ἡ προτροπῆς τῆς προρρηθείας Καπετὰν Γεωργίου, ἡλαβε τὸν ποδάρκον, καὶ ἔχει τῆτον τῶρα ἡ πατεὶς αὐτῆς Θεσαυρὸν θεῶν χαρίων ἀρέκλειπτον ἡ ἀδαπαῖντον τοῖς πιστῶς εἰς αὐτὸν προσρέχουσι. Μετὰ δὲ τινὴν ἐκ τῆς ἀνακομιδῆς τῆς θεῶν Λείψανον τιν', ἐτέλεσε ἡ τὰ ἀκόλυστα θαύματα.

Εἷς Χριστιανὸς Ῥόδιος, κτυπηθεὶς ἀπὸ φοβερόν ἀστροπελέκιον, ἡχασε τινὴν φωνὴν ὅμῃ ἡ τινὴν ἀκούῃ, ἡ ἦτον ὁ δυσυχὴς κωφὸς ἡ ἀλαλος εἰς διάστημα τεσσαράκοιτα ὀλοκληρῶν ἡμερῶν. Ἐσχεκε δὲ εἰς τὸ μέσον ἐκστατικὸς, παραλογισμένος, ἡ ἔξω ἑαυτῆς, ἡ ἀδύς ὅπῃ ἐγγίσει ἐπαύω εἰς αὐτὸν τὸ Λείψανον τῆς Ἀγίας Κωνσταντίνης, ὡς τῆς θαύματος! ἡ γινεῖ ὁ ἀνθρώπος υἱὸς, δοξάζων ἡ ἀλογῶν τὸν Θεόν. Ὁμοίως καὶ εἷς ἄλλος ἀνθρώπος εἶχε δαιμόριον φοβερόν, ὡς ὅπῃ πρὶς ὀλοκληρῆς χρόνος, ἡ πρῆχεν ἐπαύω ἡ κάτω εἰς τὴν κάμπην, ἡ ἐγγίσει εἰς τὰ ὄρη ἡ βρυά, γυμνός, ἡ ἀνυπόδητος, ἡ εἰς τὸ σπῆντιον μὲν ἐμβῆ δὲ ἡδελον, ὡς μὲν ὁμιλήσῃ μετ' ἀνθρώπων ἡ ἀδύς ὅπῃ ἐγγίσει εἰς αὐτὸν τὸ Ἅγιον Λείψανον τῆς Νεομάρτυρος, ἡφυγε τὸ δαιμόριον, ἡ ἐλάττωσεν ὁ ἀνθρώπος, δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἀχαλῶν τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ ἡ μία γυναῖκα πάχυσσα ἀπὸ δεινῶν ἀ-

δεν-

Θείας, ἐπρόωπесе μετὰ πίστεως καὶ ἀλαβείας εἰς τὸ Λείψανον τῆς Ἀγίας, ἔκ παραθύρου ἰατρῶν.

Πρῶτον εἶναι τὸ θαυμαστὸν Μαρτύριον τῆς Ἀγίας Νεομάρ-
τυρος Κωνσταντίνης. Οὕτως ἠθλήσε ἡ γυνὴ, ἔ-
στω ἔλαβε τὸν γέφυρον τῆς Μαρτυρίου παρὰ Χειρῶν.
Τοιαῦτα ἔτοια θαύματα ἐνήργησε δι' αὐτῆς ὁ ὑπ' αὐτῆς
ὁμολογηθεὶς Θεὸς ἐνώπιον ἡμῶν ἀσεβῶν, καθὼς τὰ ἐ-
μαρτύρησεν, ἔμελλε τῇ μὲν μαρτυρῆσαι, καὶ ἰδίαις ὑπο-
γραφαῖς ἐβεβαίωσεν, ἔβεβαιωσεν, οἱ ἰδόμενοι αὐτὰ μὲν
τὸς ὀφθαλμοῖς τοῖς, καὶ ἀκρόαταις μὲν τὰ αὐτὰ τοῖς.
Ὁ παριερώτατος Μητροπολίτης Ἀγίος Ῥόδου κύριος Ἀ-
γάπιος, ὁ παροσιώτατος Σύγγελος κύριος Νεόφυτος, ὁ
αἰδεσιμώτατος Ἱερὰς πατὴρ Ζαχαρίας, ὁ αἰδεσιμώτα-
τος Ἱερὰς πατὴρ Στέργιος, ὁ τιμιώτατος Ἰωάννης Νικο-
λάς ἔπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τιμιώτατος πρω-
τομαίερος κύριος Ἀρτῶμιος, ὁ τιμιώτατος Ἰωάννης Χατ-
ζῆς Διάκος, ὁ τιμιώτατος κύριος Ἰωάννης Γεωργίου, ὁ τι-
μιώτατος κύριος Βασίλης Θεοδώρου, καὶ οἱ ἕξ Χριστια-
νοὶ ἀπὸ χωρίου Σωρόνη, οἱ ὅντες ἐν τῇ φυλακῇ μὲν τῇ
Ἀγίου.

Πρῶτον δὲ εἶναι θαυμαστὸν ἔκ παραδόξου, Ἀδελφοί, δια-
τί ἐκείνος ὁ Θεός, ὅπως ἔκαμε τότε θαύματα εἰς
τὴς παλαιὰς Μάρτυρας, αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐργεῖ καὶ τώρα
ταῦτα εἰς τῆς· ἀφ' αὐτῆς γὰρ εἶναι ὁ λόγος τῆς Προφῆτης
Δαβὶδ, ὅπως λέγει· „θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις
„αὐτῶν“. ἔκ πάλιν· „τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆς ἐ-
„θαυμάσωσιν ὁ Κύριος.“ μᾶλλον δὲ ἀφ' αὐτῆς ἔκ ἀλη-
θευτάτη εἶναι ἡ ὑπόθεσις, ὅπως ἔδωκεν αὐτὸς ὁ ἴδιος Δε-
σπότης ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅτι θέλει μὲν μὲν τὴς Ἀ-
γίας τῆς εἰς ὅλον τὸν αἰῶνα, ἔκ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ, ἔκ μὲν
θαύματον, ἔκ ἄλλου Παρακλήτορι δώσει ἡμῖν ἵνα μὲν με-

θ' ἡ-

θ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ ὅποιον ὁ ἱερός Θεοφύλακτος
ἔστω ἐρμηνεύει· „ὡς γὰρ ἔστω, φησὶ, πρόσκαιρος ὅτι ἡ αὐ-
„τῆς παρὰ τὴν, ὡς ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ ἄλλοι τῆς αἰῶνος διαρκέσει,
„ἔκ δὲ θαυμάσιον ἡμῶν ἀποστήσεται, ἀλλὰ συμπαραμε-
„νῇ ἔκ ἐνδοξοτέρως ποιήσει ἔκ πᾶσι δὲ τοῖς Ἀγίοις αἱ εὐ-
„μερί, ἔκ θαύσι μᾶλλον, ὅσα καὶ σωματικῶν ὑψηλό-
„τεροι“. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔκ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μερὶ
παύσασθαι μὲν τὴς Ἀγίας ἔκ ζωῆς ἔκ ἀποθανόντας
καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς Λείψανοις, καὶ
τῶν ὑποχέσιν τῇ Κυρίῳ, τί θαυμαστὸν εἶναι αἰσῶς οἱ
Ἅγιοι ἔκ ζωῆς θαυματουργοί, καὶ μὲν θαύματον τὰ τέ-
των Λείψανα θαύματα ἐργεῖσιν; τὰ θαύματα γὰρ ταῦτα
δὲν τὰ ἐργεῖσιν οἱ Ἅγιοι καὶ φύσιν, ἔκ κατὰ φίλοι
ἀνθρώποι, ὅχι· ἀλλ' ἡ Χάρις, ἡτοὶ ἡ ἀγιαστικὴ ἐρ-
γία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡ εἰς τὴς Ἀγίας ἀεισκο-
μὲν, τόσον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅσον καὶ ἐν τοῖς Λείψα-
νοις τῶν· αὐτῇ, λέγω, παρτοδιώματος ἔσα, ἐργεῖ τὰ
ὑπὲρ φύσιν θαύματα, διὰ μέσθ ἡμῶν Ἀγίων, πρὸς δόξαν
καὶ τιμὴν αὐτῶν.

Πρῶτον εἶναι τώρα οἱ δοκνησίσοφοι ἐκείνοι, ὅπως φλυαρῶν
ἔκ λέγουσιν ὅτι ὅσοι ἀρνήθησαν τὸν Χριστόν, αὐτοὶ καὶ
ὁμολογήσαν παλιν αὐτόν, καὶ μὲν βίας βασάνες δοκιμά-
σαν, καὶ μὲν θαύματον λάβαν Μαρτυρικόν, μόλις μὲν καὶ
μὲν βίας λαμβάνουσι τῶν συγχώρησιν τῆς ἀρνήσεως τῆς·
ἀλλὰ μὲν γὰρ ἡμῶν Ἅγιοι ἔκ Μάρτυρες, εἶναι ἡμῶν ἀδυνατῶν
πλὴν ἂς μάθωσιν ὅτι, ὅτι τὸ φρόνημα τῆς τοῦ, ὅπως αὐτοὶ
ἔχον περὶ ἡμῶν ἀρνησιγίγων, εἶναι ἐσφαλμένον, ἔκ ἀ-
συνλόγητον, καὶ ὁ λόγος ὅτις ὅπως αὐτοὶ λέγουσιν, εἶναι
ψαδὴς, πεπλημμεμένος, ἔκ ἀλαλός· διὰ τὴν πῶς οἱ ἀρ-
νησάμενοι τὸν Χριστόν, εἶτα πάλιν ὁμολογήσαντες αὐ-
τόν, ἔκ διὰ τῶν ὁμολογίαν ταύτην βασανισθέντες ἔκ ἀπο-
θα-

θαυόμενες, γίνονται Ἅγιοι; Τὸ δεῖκνυτε ἐν πρώτοις ἐκ τῆ πρώτου ἀρρησιζήτου Πέτρου, ὅς τις, καθὼς εἶναι γνωστὸν, ἀφ' οὗ τὸν ἡρμήθη τρεῖς φοαῖς με ἀπαθεματίσματα καὶ ὀρκας, ὑπερομ ἀκώωρτας τὴν φωνὴν τῆ ἀλέκτορος, μετεμελήθη ἐ πικρῶς ἐκλαυσε· ὅθεν ἐ μετὰ τὴν Ἀράσασιν, καώωρτας τὴν τρίτῃ ὁμολογίᾳ, ἔλαβε τὴν συγχώρησιν· ἀλλ' ὅχι μόρην τὴν συγχώρησιν ἔλαβε, καθὼς αὐτοὶ τὸ θέλουν, ἀλλὰ τοῦ ἐπροσέδην ἀκόμην ἐ τὸ ἀξίωμα τῆ ἀποστολικῆς ἐπαγγελματος. Ὁ Πέτρος εἶναι τὸ ἀρχέτυπον ἢ ἀρρησιζήτων, ἐ ἀφ' ἐκείνου, μόμον διὰ τὴν ἐκλαυσε πικρῶς, ἔλαβε πάλιν τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, πῶς δεῖ ἀξίωται μαρτυρικῆς τιμῆς παρὰ τῆ ἀφιλοπροσώπης Χριστοῦ, τῆτοι ὅπως ἀποθνήσκων ὑπὲρ αὐτῶν; Ἀκσὸν ἐ τὸν Ἱεροκλήμεντα τὸν Σπρὸν. ὅς τις λέγει, ὅτι τὸ Μαρτύριον εἶναι „ἀποκαθάρισις ἀμαρτιῶν μτ' δόξης, ἀποκαθάρισις ἀμαρτιῶν“· διὰ τὴν τὸ Μαρτύριον εἶναι Βάπτισμα ἔχατον, κατὰ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον· ἀλλ' ὅχι μόμον τὰς ἀμαρτίας καθαρίζει, φησὶν, ἀλλὰ ἐ δόξαν προσίδησιν „ἀποκαθάρισις ἀμαρτιῶν μτ' δόξης“. Δώτερον λέγομεν, ὅτι οἱ μισομάρτυρες εἶναι καὶ ἀλήθειαν εἶναι τυφλοὶ ἐ κωφοί, ἐδελοκακῆρτες, ὅτε βλέπουν, ὅτε ἀκούουν, ἐπειδὴ ἀφ' ἐβλεπαὶ ἐ ἤκουαν, ἤθελαν ἰδεῖν ἐ ἤθελαν ἀκούειν, πῶς ἡ Ἁγία Ἐκκλησία, ἡ Μήτηρ ἐ Διδάσκαλος πάντων ἡμῶν, πολλὰς, ὅπως καὶ καίρας ἡρμήθησαν τὸν Χριστόν, ἐ ὑπερομ ὁμολογῆσαντες αὐτόν, ἀπέθανον διὰ τὸ Ὁρομάτῃ, πολλὰς λέγω τοιαύτας, δοξάζει ἐ γερέρει ἐτησίως μετὰ ἡμῶν Ἁγίων Μαρτύρων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀρχαιοτάτος, καὶ πρώτος φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ θεὸς Ἰάκωβος ὁ Πέρσης, καὶ οἱ μτ' τῆτον. Τέλος πάντων τί μὰ λέγομεν, ἐ μὰ προβάλλωμεν διαφόρους ἄλλας ἀποδείξεις, ἐ

ἐπι-

ἐπιχειρήματα, διὰ μὰ δείξωμεν τὴς ποτὲ ἀρρησιζήτας ἀληθινὰς Μάρτυρας; Ἡ κρίσις ἢ ὑραμῶν ἀφωσεν, ὅπως εἶναι κρίσις ἀληθῆς, ἀλαφθατος, ἐ ἀδέκατος, ἀποφράττει τὰ ἀθυρώτατα τῶν γόματα, ἀποδείχματα διὰ ἡμῶν ἔργων, ὅτι ὁρτως φρατιῶται, ὁρτως Ἀθληταὶ νόμιμοι, ὁρτως γυμνοὶ ἐστάθησαν ἐ εἶναι Μάρτυρες οὗτοι οἱ ἀδίκως ἐ παραλόγως ὑπὸ τῶν ἢ ἀφρόνων τῶν μαρτυρικῶν τιμῶν ἐκβαλλόμενοι. Ποία εἶναι τούτη ἡ κρίσις τῆ ὑραμῆς; ἡ θαυματουργικὴ τῆ Παγαγίης Πράματος Χάρις, τὴν ὁποίαν ἐπλάτισαν καὶ εἶναι οἱ ποτὲ ἀρρησιζήτοι, ὅξισου με τὴς μηδέποτε ἀρρησαμένης Μάρτυρας. Δείκνυται λοιπὸν ἡ μαρτυρικὴ αὐτῶν Ἀγιότης, πρῶτον ἐκ ἡμῶν ὑπερφυσικῶν θαυμάτων, ὅπως ὁ Θεὸς ἐμεργεῖ εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια Λείψανα ἢ διὰ Χριστόν μτ' τὴν ἀρρησιν ἐν ταῖς βασάνοις ἀποθαυόμετων· πρῶτον μτ' γὰρ, ὅτι μερικῶν ἐ αὐτὰ τὰ Λείψανα διαμεμῆσι σῶα ἐ ἀδιάλυτα ὑπὲρ τῆς ὀρας τῆς φύσεως, καθὼς μάλισα φαίνεται ἐ εἶναι τὸ τῆ Ἁγίας Θεοδώρας τῆ Νεομάρτυρος ἐν τῇ Μηντυλήρῃ, ἐ ἄλλα εἰς ἄλλας τόπους· διότι φυσικὸν ἰδίωμα εἶναι ἢ σωματῶν μὰ διαλύονται εἰς τὰ ὅξωμ σωετέθησαν σοιχεῖα, κατὰ τὸ „γὴ εἰ ἐ εἰς γλῶ ἀπε-“, λώση“. τὸ δὲ μὰ διαμεμῆσι ταῦτα ἐν τοῖς τάφοις ἀδιάλυτα, ἐ ἀδιάφθορα, τῆτοι εἶναι ἀποτελεσμα ὑπερφυσικόν, ἐ ἀκολούθως εἶναι θαῦμα, καὶ ἔργον τῆς θείας Χάριτος. Δώτερον δὲ, ὅτι ἀπὸ πολλὰ, καὶ ὁσέα γυμνὰ ὄντα, ἀρρήτως ὡδία ἐξέρχεται· εἶναι δὲ ἐ αὐτῇ ἔργον ὅχι φυσικόν, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς νόμους τῆς φύσεως· διότι φυσικὸν ἰδίωμα εἶναι τὸ μὰ ὡγαίρη ἀπὸ ὅλα τὰ ἐρταφιαζόμενα σώματα μία δυσώδης ἀποφορά· ἡ δὲ ἐκπρεομένη ὡδία ἐκ ἡμῶν Λειψάνων ἢ τοιαύτων Νεομαρτύρων, ὑραμία εἶσα, ἐ πρᾶματικὴ, ἐ σύγκρισιν μὴ

ἐχσ-

ἔχουσα μὲ καμμία ἀπὸ τὰς γυνῆς ἀωδίας, ἀποδείχ-
ρει φανερά, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἔργον ὑπερφυσικόν, ἢ ἀκο-
λύθως εἶναι θαῦμα, ἢ ἀποτελεσμα τῆς παντοδυνάμου
Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Παύται δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν πολλῶν ἢ ποικίλων θαυ-
μάτων, ὅπως ἐργεῖ δι' αὐτῶν ἢ παντεργὸς τοῦ Πρώ-
ματος Δυνάμεις, εἰς τὰς μὲν πίστεως αὐτὸς ἐπικαλεσμένος
ὄντων καὶ τυφλὰς ὀμματῶσι, ἢ κωφῶν τὰ ὦτα ἀνοίγουσι
ἢ ἰατρῶν, ἢ δαιμόνια διώκει, ἢ ἀπλῶς, καθ' ἑαυτοῦ
ἀσθενείας, τόσον σωματικῆς, ὅσον καὶ ψυχικῆς θερα-
πείας, ἢ κοιροὶ ἀεργεῖται ἢ σωτῆρες κηρύττονται. Ἀς
ἔλθον τῶρα ἐδῶ οἱ δοκησίσοφοι ἐκεῖνοι, ὅπως φλυαροῦν
λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀρρησιζήσοι, καὶ ἐν ταῖς βασάνοις ἀπο-
στασώσιν, δεῖ εἶναι Ἄγιοι. Εἶπατε ἡμῶν, ὡς πεπλανημέ-
νοι, καὶ φρεσὶς ἡμεῖς τὰ θαύματα ταῦτα, ὅπως ὁ Θεὸς
ἐρέργησε διὰ τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου, καὶ
ἐργεῖται διὰ τῶν ἄλλων Μαρτύρων, φυσικὰ εἶναι, ἢ θεῖα
καὶ ὑπερφυσικά; ἀντὶ εἶναι φυσικά, διὰ τί ἢ φύσις δεῖ
καμμεῖ τοιαῦτα θαύματα καμμία φορά; διὰ τί δεῖ
ἔκαμε καμμία φορά τὸν τυφλὸν βλέποντα, τὸν
κωφὸν ἀκούοντα, τὸν χωλὸν περιπατῶντα; ἢ διατί δεῖ
ἰατρῶσε ποτὲ τὰ ἀνίατα πάθη; καὶ γὰρ τοὺς φυσικοὺς
Νόμους, ἀπὸ τῆς στερήσεως ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπαύδοις οὐ
γίνεται. εἶδε ἢ εἶναι θεῖα ἢ ὑπερφυσικά, ἔχομεν τὸ
ζητῆμα. διὰ τί αὐτὰ ἐργαζόμενα ὑπὸ τῆς ὑπερφυ-
κῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, δείχνουσι φανερά ὅτι οἱ Νεομάρ-
τυρες, δι' ὧν ταῦτα ἐπιτελεῖνται, εἶναι φίλοι καὶ οἰ-
κεῖοι τοῦ Θεοῦ. εἶναι ἐνώμενοι μετὰ τὸν Θεόν, καὶ ἀκολύ-
θως εἶναι Ἄγιοι τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. ἐπειδὴ ἀντὶ αὐτοῦ δεῖ
ἡσασθαι Ἄγιοι, ὁ Θεὸς δεῖ ἡθέλε τὰς εἰσακούσῃ, οὔτε ἡ-
θέλεον ἐργάζεσθαι δι' αὐτῶν τοιαῦτα θαυμάσια. γέγραπ-
ται

ταὶ γὰρ, ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ἦ, ἢ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τότε ἀκούει.

Εἰ δὲ τὰ θαύματα ἀποδείχνουσιν, ὅτι οἱ ἀρρησιζή-
σοι εἶναι μαρτυρήσαντες εἶναι Ἄγιοι, πῶς ἐσθὲς λέγετε
τὸ ἁμαρτίον, ὅτι δεῖ εἶναι Ἄγιοι; Ὁ Οὐρανὸς ἀνώγει
τὰς ψῆφίς διὰ Ἁγίους, ἢ ἐσθὲς ἁμαρτιώμεθε εἰς τὴν
οὐράμιον ψῆφον; Ὁ ἴδιος Θεὸς τὰς δοξάζει, ἢ τὰς μαρ-
τυρεῖ, ὅτι εἶναι Ἄγιοι, ἢ ἐσθὲς ἀντιθέκετε εἰς τὴν μαρ-
τυρίαν τοῦ Θεοῦ, ἐσθὲς οἱ σεσαθρωμένοι, ἐσθὲς οἱ ὑπιδανοί,
ἐσθὲς οἱ ὠτελεῖς σκώληκες τῆς γῆς; Ὡς τῆς ἀναισχυ-
τίας, ἢ ἐωσφορικῆς ὑπερηφανίας σας! ὅπως ἐσθὲς παρο-
μοιάζεται μετὰ τὰς ἀπειθεῖς ἐκείνας ἢ σκληροτράχηλους Ἰου-
δαίους, πρὸς τὰς ὁποίας εἶπε ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος·
,, σκληροτράχηλοι ἢ ἀπειθήνιοι τῇ καρδίᾳ ἢ τοῖς ὠσιν,
,, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πρώματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιτίπτετε.”

Παῦτα μετ' εἰπομεν καὶ παρέκβασις ἀναγκαίως, διὰ τὰ
ἐμφράξωμεν τὰ ἀπύλωτα ῥήματα ἐκείνων τῶν κακο-
φρόνων, ὅπως ἀντιλέγουσιν εἰς τὴν Ἁγιότητα τῶν διὰ τὴν
ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἢ διὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν τελειω-
σάντων ἐν τοῖς βασάνοις. Ἐγὼ δὲ, Ἀδελφοί μου, ἀκούον-
τας πῶς οἱ πάπυλοι οἱ φαιμερῶς μάχονται μετὰ τὰς
ἀποφάσεις ἢ ψήφους τοῦ Θεοῦ, ὅπως κηρύττει διὰ τῶν
ποσάντων θαυμάτων ὡς Ἁγίους τὰς ποτὲ ἀρρησιζήσας ἢ
ἐν τοῖς βασάνοις τελειωσάντας, ἐζήτησα μετὰ τὸν λογισμὸν
μου μὴ εὐρῶ, ἀπὸ ποίᾳ τάχα αἰτίᾳ παρακινεῖται οἱ
τοῖστοι μὴ λέγουσιν ταῦτα. Λοιπὸν ἄρῃκα, ὅτι ἡ αἰτία
εἶναι αὐτῇ. Βλέπωντας ὁ Διάβολος καὶ τὰς τὰς ῥήματα
ὅτι πολλοὶ ἀρρησιζήσοι, διωκόμενοι ἀπὸ τῶν θείων
βοηθειῶν, πηγαίοντες συχράκις, εἰς ἀπὸ τῶν ἄλλων
παρακινεῖται, ἢ ὁμολογῶν τὴν Πίστιν, ὅπως ἀρνήθησαν,
ἐλέγχοντες τὴν ἀσέβειαν, ἢ λαμβάνοντες διάφορα βά-
στα,

σαμα, τελευταίον ἀποθνήσκουσι διὰ τὸν Χριστὸν, ἔγι-
 γορται Μάρτυρες ἔ"Αγιοι, διὰ τὸτο ὃ ἔχθρος τῷ ἀνθρώ-
 πῳ γένος δὲν ὑποφέρει τὴν πόσιν καταχινῶν καὶ μί-
 κλῳ, ὅπῃ οἱ Νεομάρτυρες ἔτοι προξενῶν τὸσον εἰς αὐτὸν,
 ὅσον ἔ"εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀσεβείας· ὅθεν κινεῖ ὡς ὄργα-
 μα ἐπιπιδεῖα τὴν ὑβρίδα τέτρε μὰ λέγειν ταῦτα, ἔ"διὰ
 μέσθ τῶν φλυαρεῖ ὅτι οἱ τοῖστοι δὲν εἶναι "Αγιοι. Διὰ
 ποῖον τέλος ἔ"σκοπὸν; διὰ μὰ ψυχρῶν με τὰ φαρμα-
 κερά λόγια τους ταῦτα τὴν θερμότητα τῆς Πίστεως ἥ
 τοῖστων ἀρνησιχρίστων, καὶ μὰ τὴν ἐμποδίσθ ἀπὸ τὸ μὰ
 πηγαῖν μὰ ὁμολογῶν τὴν Πίστιν τῷ Χριστῷ καὶ μὰ γί-
 γωρται Μάρτυρες ἔ"Αγιοι· ἀλλὰ ματαίως κοπιάζει ὁ
 ἄθλιος· διατὶ ὅσον αὐτοὶ ἀπὸ τὸ εἶναι μέρος ἀμβλύνουν
 τὴν προθυμίαν ἥ τοῖστων, τὸσον ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο
 μέρος, κάμνει θαύματα διάφορα εἰς καθὲ Μαρτύριον
 Νεομάρτυρος, καὶ διὰ ἥ θαυμάτων κηρύττει ὅτι αὐτοὶ
 εἶναι "Αγιοι ἔ"Μάρτυρες, ἔ"ἐντεῦθεν προθυμοποιεῖ πάλιν
 καὶ θαυμαίνει τὰς καρδίας ἥ ἀρνησιχρίστων εἰς τὸ
 μὰ πηγαῖν συχράκις μὰ μαρτυρῶν διὰ τὸν Χριστὸν,
 καταφρονητὲς τῆς ἀφροσύνης τῆς, καὶ ἀφίροντες αὐ-
 τὴς μὰ οἱ μῶζον ἔ"μὰ διαφθείρωνται μὲ τὰς ἀλογίας τῆς.

Οθεν καὶ ἐσθὲς ἀδελφοί μου Χριστιανοὶ καταφρονησατε
 τὴν τοῖστων σαρκολάτρεας, λαοπλάνης, ἔ"φρεμπά-
 τας, ἔ"τελείως μὴ προσέχετε εἰς τὰ λόγια τῆς, ὅτι τὰ
 λόγια τῆς ταῦτα εἶναι ψάδῃ, εἶναι ἀντιχριστιανικά, εἶ-
 ναι ἀντίθεα ἔ"ἐναντία ὅλης τῆς τῷ Χριστῷ Ἀγίας Ἐκ-
 κλησίας. Μὴ σὰς ἀπατήσθ τὸ ὄνομα, ὅπῃ αὐτοὶ ἔχον,
 πῶς εἶναι Διδάσκαλοι, ἔ"σοφοί, διατὶ ἡ σοφία τῷ κόσ-
 μῳ τέτρε, εἶναι μωρία κορτὰ εἰς τὸν Θεόν, ὅταν δὲν ἀ-
 κολουθῇ τὰς θείας Γραφάς, καὶ τὴν λόγους ἥ θείων
 Πατέρων, ἔ"τὰς παραδόσεις τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλη-
 σίας

σίας· καταφρονητὲς δὲ καὶ ἀφίροντες αὐτοὺς εἰς εἶναι
 μέρος μὰ πλάνῳνται μόνιτες, μὲ αὐτὰ τὰ μωρὰ, ἄλογα
 ἔ"κακόδοξά τῆς φρονημάτων, προσέσατε μὲν ἀλαβείας
 εἰς τὰ "Αγία ἔ"σεβάσμα Λείψαμα τῷ Ἀγίῳ Νεομάρτυρος
 Κωνσταντίνῳ, ἔ"ταῦτα μὲν πίστεως προσκυνήσατε, διὰ
 μὰ λάβετε ἀπὸ αὐτὰ εἰς τὴν ψυχρῶν χάριν πρῶμα-
 τικῶν ἔ"ἀγίασμα. Τί λέγω; ἔ"ἀκόμῃ αὐτῷ τὴν Θή-
 κῳ ἥ Λείψαμ αὐτῷ ἀλαβῶς καταπάσασθε, ἐπει-
 δὴ, καὶ τὸν θείον Χρυσόστομον, ὅχι μόνον τὰ Λείψαμα
 ἥ Μαρτύρων, ἀλλὰ ἔ"αὐτὴ ἡ Θήκη, ἔ"τὰ κιβώτια, ὅπῃ
 περιέχον ταῦτα, ἔχον θείων δυνάμιν, ἔ"εἶναι γεμάτα
 ἀπὸ τῆς χάρις τῷ Πνύματος· λέγει γάρ· „ ἔ"τω προ-
 „ σέσομεν τοῖς ἥ Μαρτύρων Λείψαμοις, συμπλεκό-
 „ μενοι αὐτῶν ταῖς θήκαις· δυνάμει γὰρ καὶ θήκαι ἥ
 „ Μαρτύρων, πολλῶν ἔχον τὴν δυνάμιν. ὡς περ οὖν
 „ καὶ τὰ ὅσα ἥ Μαρτύρων πολλῶν ἔχει τὴν ἰσχύν·
 „ ἔ"ἀλλαχθ· „ ἔ"τὰ σώματα μόνον, ἀλλὰ ἔ"αὐταὶ αἱ θή-
 „ καὶ ἥ Ἀγίῳ πρῶματικῆς εἰσὶ πεπληρωμέναι Χά-
 „ ριτος· „ ἔ"ἐπειδὴ, καὶ τὸν αὐτὸν Χρυσόστομον „ τινὴ
 „ Μάρτυρος μίμησις Μάρτυρος „ διὰ τὸτο ὅς μιν θῶμεν ἔ
 ἡμεῖς, Ἀδελφοί μου, τὴν προθυμίαν τοῦ γενηαῖς μας
 Κωνσταντίνῳ, ἔ"καθὼς αὐτὸς ὑπέμειρε Μαρτύριον διὰ
 τὴν ἀγάπην τῷ Χριστῷ, ἔ"τὴν καὶ ἡμεῖς ὡς ὑπομείνωμεν
 τὰς θλίψεις ἔ"τὴν περασμένης, ὅπῃ μὰς ἀκολουθῶν, εἴτε
 ἐκ δαιμόνων, εἴτε ἐκ ἥ ἀνθρώπων, εἴτε ἐκ τῆς διεφ-
 θαρμένης φύσεως· καθὼς ἐκεῖνος διὰ τὸν Χριστὸν κα-
 τεφρόνησεν μεότητος, πλῆτον καὶ δόξαν τῷ κόσμῳ· ἔ-
 τὴν καὶ ἡμεῖς ὡς καταφρονηομεν ταῦτα διὰ τὸν αὐτὸν
 Χριστὸν· καὶ καθὼς ἐκεῖνος ἔλαβε θάνατον σωματι-
 κὸν διὰ τὴν ἀγάπην τῷ Ποιῶντι του, ἔ"τὴν ἔ"ἡμεῖς ὡς λά-
 βωμεν θάνατον προαιρετικόν· ἀπὸ τὸ καλέσθ δὲ ἡ χρεια
 ἔ

ἀς εἰμεθερ ἐτοιμοὶ μὰ λάβωμεν ἐ θαύατον σωματικόν,
διὰ τὰ Δόγματα τῆς Πίστεως μας, διὰ τὰς παραδόσεις
τῶ Πατέρων, ἐ τῆς Ἐκκλησίας, ἐ διὰ τὰς Ἐρτολὰς
τῷ Χριστῷ· ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἔχομεν πόλε-
μον ἀόρατον ἐ ροντὸν ἐ τυράννης ἔχομεν, ὅπῃ μᾶς πο-
λεμῶν, ἡγὼν τὴν σάρκα τῷ κόσμῳ, ἐ τὸν κοσμοκράτορα
διάβολον. Λοιπὸν ὁποῖος πολέμησῃ, καὶ δεῖ ὑπακούσῃ
εἰς τὰ θελήματά της, αὐτὸς Μαρτυρίου γέφαρον ἔχει
μὰ λάβῃ. Ἄν ταῦτα σπυδάσωμεν μὰ φυλάξωμεν, Ἀδελ-
φοί, ἐ ἐδὼ θέλομεν περάσει ζωὴν εἰρηνικὴν, καὶ Χρι-
στιανοῖς πρέπῃσιν, καὶ ἐκεῖ θέλομεν ἀξιώθῃ τῆς Βασι-
λείας τῷ Οὐρανοῦ, διὰ πρεσβειῶν τῷ Ἁγίῳ Νεομάρτυρος
Κωνσταντίνῳ. Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
ὃ ἡ δόξα ἐ τὸ κράτος σὺν τῷ Πατρὶ ἐ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι εἰς τὰς αἰῶνας, εἰν μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάττωσιν τῇ κτίσει.

Σὺ ἀπέφυκε, ἐ πόρρω μόμων φύσεως, Μάρτυς τὰ
θαύματα, ἅπερ Χριστὸς ὁ Θεός, διὰ τῶ Λειψάνῳ
σε σαφῶς ἐμήρυσε, τοῖς προσφάουσιν, αὐτοῖς ἐκ κατα-
ρύξεως, ἐ ἐκ πόθου τῆς καρδίας.

Ἄπεφάνθῃ σε ἡ γλῶσσα γερμαϊότατε, γλῶσσα πυ-
ρίμοος, μελίσταγῃς ἐ τερπνῇ, Τειάδα κηρύττη-
σα τὴν ὁμοίαν, κατενώπιον τῶ τυραγμούμεν ἐμδόξε,
μετὰ πάσης παρρησίας.

Ἄωρον ἐμθεοῦ ἐ κέρας ἀκέρωτον, ἐ παῦ ἀγαθὸν καὶ
καλὸν, ἐχαρίσατο Χριστὸς τοῖς συμπολίταις σου
Νεομάρτυς Κωνσταντίνε. Θεοτοκίον.

Εὖ ὁ πᾶχηνλος, ὁρμίσκος Κόρη γέγομε, ἐ ἐλεφάντι-
μος, καθάπερ πύργος Ἀγυῆ· αἱ χεῖρες δὲ Παρά-
γμε, ἐπ' αἷς τὸν Κύριον, ἡρας ὠφθῆσιν, χυσαῖτε καὶ
διάλιθοι, ἐ Θαρσὶς πεπληρωμέναι.

Ἔτε·

Ἔτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οὐ λαλῶ φλυαρίας, πρὸς τὸν Ἠγεμόνα ὁ Μάρτυς
ἀπ' ἐφθῆσιν· ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν Θεὸν σέβω, Πατέρα Λόγου
Πνεῦμα, Ποιητὴν Κόσμου σύμπαντος, τῷτον ἀεὶ προσ-
κυῶν, τῷτον ἀεὶ δοξάζω.

Οφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς σε, ἐ τὰ τῆς καρδίας σε ὅμμα-
τα ἀνοιξόν, ὡς Ἠγεμόν καὶ δεῦρο, προσκυῶν σὺν
Κτίσει, καὶ Θεῷ μετὰ πίστεως, τῷ Ἰησοῦ μὲν Χριστῷ ὁ
Μάρτυς ἀνέβόα.

Τὸ δὲ θαῦμα τὸ μέγα, ὅπερ ὁ Σωτὴρ μὲν Χριστὸς ἀπερ-
γάσατο, πληγὰς τῷ σώματός μου ἀπάσας θεραπεύ-
σας, ὃ ἐ σὺ ἐλθὼν πύξωσιν· ὁ τῷ Χριστῷ Ἀθλητὴς
τῷ Ἠγεμόνι ἔφῃ.

Θεοτοκίον.

Θείῳ ἀπαυγασμάτων, ἀνέξαπλῆτος κελύων, σὺ Κόρη
γέγονας, βυθῶ τῶ ἀποκρύφῳ, τῆς ἀκαταλήψιας
τῷ Θεῷ ἡ φαιέρωσις· ὁ ρονθεῖς τῷ Θεῷ σκοπὸς πρὸ τῶ
αἰώνων.

Ὡδὴ η'. Παῖδας ἀγαγεῖς.

Ῥῶπερ Ἐωσφόρος Κωνσταντίνε ἡ μνήμη σε ἡ παρῖε-
ρος ἀνέτειλε, λαμπρὰ ἐ ἐπίφωτος, πᾶσι τοῖς τι-
μῶσι σε, ταῖς ρονταῖς τῶ ἀθλων σε αἰγλαῖς φωτίζουσα,
τὸς ψάλλοντας πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖται, ἐ ὑπερυψῆτε
Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Νοῶν ἐ ἀνθρώπων τὰς χορείας, εἰς μίαν σινηγάγην
πατήνυριν Κωνσταντίνε ἐμδόξε, μέλλαι σε τὴν Ἀ-
θλησιν· ἐ Ἀγγελοὶ γὰρ σήμερον πατηνυρεῖσαι σὺν Μάρ-
τυσι ἐ πᾶσιν Ἁγίοις, Χριστὸν ὠφηνῶντες, τὸν Σε ἐμ-
ρυκότα.

Εμθεὸς ἐγὼς Χριστῷ φίλος, παρὰ φῆμε Κωνσταντίν-
ε τῇ ἀθλήσει σου· ὅθεν καὶ ὡς φίλον σε ἔλυσιν· ὁ
βλέ·

βλέποντες, οἱ γοιοὶ οἱ τῆς Ἀγαρ ἠλάλαζον φόβῳ, ἔ
δαίμναι συχεθεῖς. Θεοτοκίον.

Κόρη οἱ ματοὶ σὺ οἱ ὡραῖοι, μεβρῶ τῆς δορκάδος ἀφ-
δείχθῃσαι δίδυμοι Παύμνῃτε, ἔ ἀμπέλαι βότρυες·
κοιλία δέ σὺ Ἀλφειάτε Θεοῦ χωρήσασα Δημορία, σὶ τῷ ὅμ-
τως γέγομε πεφραγμένη ἐν κείνοις ἔ ἀψθεσι.

Ἐτερος. Τὸν ἐν ὄρει Ἀγίῳ δοξαζέμετα.

Εδόξασέ σε ὁ Κύριος θελήσας ἐκδικεῖσαι σου τὴν τιμὴν
ὦ Μάρτυς· τῷ γὰρ ῥάπισαι σε ἀσεβῆς ὁρμήσαμτος, μέ-
λαιμα τὴν χεῖρα, πτόπῳ παραδόξῳ, ὡς ἀποδει-
κνύει.

Λείξαι θέλω, ἀνθρώποις ὡς περ ἔσχεσ παρρησίαν,
ὁ Κύριος τῆς δόξης, τὸν ὑπῆρέ τῷ τῷ ἀδίκῳ φόβῳ
σὺ, κεραυτῷ καπνῶδει, φλέξας παραδόξῳ, μεκρὸν
ἀποδεικνύει.

Ταμάτων τὴν χάριν σὺ δωρεῖται, τοῖς Λειψαίοις ἀφ-
δομον ὁ Δεσπότης, διὸ οἱ νόσοις διαφόροις πάσχομε-
τες, ταῦτα προσκυνοῦντες, πῖστετε καὶ πόθῳ ἰώρται
θαυμασίως. Θεοτοκίον.

Νὺξ σινέσχε, ἀμαρτιῶν με ὅλον, εἰς τὰς πράξεις,
τὰς σκοτεινὰς ὡς ὕδα· τὴν γὰρ τευφλῶν ὡς φωτισ-
μὸν ὑπέλαβον· ἡ τὸ φῶς τεκῆσα, φωτίσόν με Κόρη,
τῷ ἀπλαγῇ φωτί σὺ.

Ὡδὴ δ'. Ἀπας γνησίως.

Ολος παμφανής, ὅλος ἠλιόμορφος, ὅλος ὑπέρλαμπρος,
Κωρσαπτήμε ἐδόξε, τῷ ἀθλοθέτῃ Χειρῷ παεί-
σασαι, ἔ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον αὐτὸν αἰοῖδιμε, ἐ-
ποπτάεις, σὺ Ἀγγέλω Τάγμασι καὶ Μαρτύρων γν-
τόμερος πάντοτε.

Νὺ ἐν οὐρανοῖς, χαράσοι δεδώρηται ἡ ἀνεκλάλητος
ἔ ἡ ἀτελεύτητος, τῆς βασιλείας τευφνήσοι πρόκα-
ται.

ται· ἐν τρυφῇ ποίμῳ Ἀγίῳ σκίρτα ἔ χορδαί, μακαρίας
ἀπολαύω λήξεως, ἔ ἡμῶν ἡ τιμῶντων σε μέμνησο.

Πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τὴν μνήμην τελῶσί σου ἔ ἀφῆμῃ
σε Κωρσαπτήμε ἐδόξε, φρουρὰ ἔ σκέπη ἔσο ἑρά-
μιος, ὡς αἰτὸς χρυσόπτερος ἐπισκιάζων αἶ, ἔ ἐκ πά-
σης, βλάβης τοῦ ἀλάστορος διασώζων αὐτοὺς ταῖς πρεσ-
βείαις σὺ. Θεοτοκίον.

Εὖ ὁ ὀμφαλὸς Ἀγνὴ κρατὴρ γέγομε τορῶντος ἐμπλεος·
οἱ ῥυθμοὶ δὲ ἄλφατε, μνηρῶν σου θείων ὁρμήσκει
ὅμοιοι, ποδῶν σὺ διαβήματα ὡραῖωθῃσαι· ὅλη Κόρη, ὅλη
καλὴ πέφυκας, ὡς σελήμη λαμπρὰ ἔ ὡς ἥλιος.

Ἐτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τῷτο ὁ Οὐρανός.

Καθάρας σὺ ὁ Μάρτυς τὸ ὀπτικόν, τῷ μοῦς ἔ δεξά-
μενος ἑραπόθεν τὸ Ἰησοῦ, φῶς τὸ χαριέστατον ἔ
γλυκὺ, δι' ὃ ἀποκαλύπτονται ἅπαντα τὰ μέλλοντα ἔ
μακρὰ, προεῖδες τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεώς σου, ὡς ἔ
προεῖπες τῷ σωόντι σοι.

Πρὸ τῆς τάξεως ὑπερέβης τὴν δαλκίαν, ἔ μιδίς αὐτὸς ὑ-
περῆλασας καὶ ὡς ὑὸς, μὴ πατρὶ παρίσασαι τῷ
Χειρῷ, εἰλικρινὴς ἔ γνήσιος, ὁρῶν ἔ ὁρώμενος ὑπ' αὐ-
τῷ, θεύμενος ἀμέσως, συγκοινωνός τῆς δόξης, ὡς ἔ τῷ
πάθῃς ἐκοιμήσας.

Προδέχῃς Κωρσαπτήμε Μάρτυς Χειρῷ, ὡς λεπτὰ
τὰ τῆς χήρας ὁ Κύριος, ὡς προχολῶ, μύς ὡς
δυμιάμα ἐκλεκτὸν, τὸν ὕμνον τῷτο ἔρδοξε, ὅν προσ-
φέρομε σοι μετὰ χαρᾶς, οἱ σοὶ πιστοὶ οἰκέται, ἔ ἀμοι-
βῶν παράχῃ, τὴν ἐν κηρυγμοῖς προσάσας σὺ.

Θεοτοκίον.

Παράκλητον προβάλλομεν πρὸς Θεὸν σὲ Παρθένε ἀφ-
θρώπων τὴν ἑφορον, σὺ τῷ κλειρῷ Κωρσαπ-
τήμῳ· ὅθεν τῷ σῷ Τίῳ, Πατρίτε ἔ τῷ Πνύματι δέσπον

προάγαγε ἀγαθὴ, Τριάδι τῇ Ἀγίᾳ, ἵνα ἡμᾶς οἰκτεί-
ρῃ ἔκ παῖτας σώσῃ Κόσμος σῶτερα.

Ἐξαποσελάειον. Γνωαῖκες ἀκτιόδητε.

Πὸν Κωρσαπτήριον ἅπαυτες, τιμήσωμεν ἐν ἁσμασι,
Νεομαρτύρων τὸ κλέος, ἔκ τῆς ἀνδρείας, τὴν γή-
λιν· πύργον τὸν ἀδαμαπτήριον τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως,
ἔκ καθαιρέτῳ κράτιστον, Ἀγαρηῶν ἀσεβείας, ἔκ Ἐκ-
κλησίας τὴν βάσιν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, Ὑπεραγία Δέσποινα, ἐν οὐρα-
νοῖς μὲν ὄρωσα, μητροπρεπῶς ἱκετάεις· ἐπεὶ σωλάγ-
χρον γλυκύτατον, μητέρα σε γυμνάσαι με, ἀδόκησας τὴν
δύλωσιν, τὴς εἰς ἐμὲ προσφυγόντας, ρῦσαι πυρὸς τῆς
γεέννης.

Εἰς τὴς Αἴρας Στίχ. δ'. ἔκ ψάλλομεν προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν ὑραφίων Ταγματῶν.

Φιλομαρτύρων τὰ πλήθη, δεῦτε σιωδράμωμεν τῇ μνή-
μῃ Κωρσαπτήρις, τῇ γερμαίου ὀπλίτῃ, κραυγὰς
ζορτες ἀπαύτως, πρὸς τὸν Χριστὸν, σοὶ Χριστὲ πρέπεις
ἅπαντα δόξα ἔκ κράτος, διότι καρτερικόν, τὸν σοὶ Μάρ-
τυρα ἀνέδειξας.

Δεῦτε προσάψωμεν πάντες, τῇ Θείᾳ Λάρνακι, τῇ
γερμαίᾳ Ἀθλοφόρῃ Κωρσαπτήρις τῇ Θεῖᾳ, ἔκ Λεί-
ψα τὰ τέττα, παρόλαβῶς, ἔκ πῖσως προστυξόμε-
θα, ἀγιασμόν ἵνα λάβωμεν ὅς αὐτῇ ψυχῆς ἅμα καὶ
σώματος.

Πλὴν ἀγίαν εἰκόνα καταπασώμεθα, τῇ Θεοῦ Κωρ-
σαπτήρις, φιλομάρτυρες πάντες ἐν πίστει προσκυ-
νῶντες, ἔκ τὴν τιμῇ, ἐπ' αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, διαβι-
βάζοντες ὡς ὁ ἱερός, ἔκ σοφὸς φησὶ Βασίλειος.

Πῆς ἀρχιφῶτε Τριάδος, μὲν ἐλλαμπόμενος θεουργ-
καῖς ἀκτίσι Κωρσαπτήρις γερμαίᾳ, πρέσβαν ἀπαύ-

τως

τως ὑπὲρ ἡμῶν ἡδὲ ἐκ πόθου τελευτήσωμεν, τὴν παρὰ
δημορ μνήμῳ, ἔκ ψυχῆς, ἀγαπώμεν τὸ Ὄνομα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Βαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, σκιρτήσωμεν τῷ
πρόματι ἔκ κροτήσωμεν ἀφραιρόμενοι, ἐν τῇ παμ-
δύμῳ πανηγύρει τῇ ἀθλοφόρῃ Χριστῷ, Ἱερεῖς ἔκ ἀρχοντες
σωτρεχέτωσαν, ἔκ τὸν ἐν ἐχάτοις καιροῖς γερμαίως ἀ-
θλήσαντα, καὶ θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενον παρὰ
Χριστῷ, ὑμνοῖς ἔκ ᾠδαῖς προματικάς ἀφηνήτωσαν, οἱ
πυρέττορες τῇ ἀπαλλαγῇ, οἱ δαιμονῶντες τὸν ρύσιν,
οἱ ἐν συμφοραῖς τὸν σωτήρα· οἱ μοσοῦντες τὸν ἱατρὸν,
οἱ ἐν θαλάσῃ τὴν ἀδίαμ· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυ-
δίαν· οἱ ἐν κινδύοις σωτηρίαν· οἱ πάντες τὸν πάντα
πᾶσι γινόμενον, γερμαῖον Ἀθλοφόρον ἐγκωμιάζοντες,
ἀνακράξωμεν· Κωρσαπτήρις αἰοῖδιμε, μεσίτῳ ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἔκ Δεσπότην, ἔκ διδὼς βοήθειαν ἐν πε-
ριστάσεσι.

Δοξολογία μεγάλη, ἔκ ἀπόλυσις. Δίδεται καὶ ἔλεον ἐκ
τῆς φωταγωγῆς τῇ Ἀγίᾳ, ἡρίοτος τῇ Ἱερέως ἑκάστον
ἡδὲ Χριστιανῶν διὰ θρυαλλίδος, ἔκ ἐπιλέγοντος· εἰς ἱα-
σιν ψυχῆς τε ἔκ σώματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, ἔκ τῇ Καφόρος τῇ Ἀγίᾳ
Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσακκσον ὁ Θεὸς τῆς φωμῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Πέκρον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἡ ἡκκσας παρ' ἐμῆς διὰ πολλῶν μαρ-
τύρων, ταῦτα παρὰ πῖσως ἀνθρώποις, οἱ τῖρες ἱκα-
νοὶ ἔσονται ἔκ ἐτέρως διδάξαι. Σὺ δὲ κακοπάθησον ὡς

κα

καλὸς φρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς φρατῶνός μου ἐμπλέκεται ταῖς τῷ βίῳ πραγματείαις, ἵνα τῷ φρατολογήσῃ αἰρήσι. Ἐὰν δὲ ἐκ ἀδελφῆ τις, ὃ φεφάρῃται, ἔσθ' μὴ νομίζωσιν ἀδελφῆ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον ἢ καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νοεῖ ἂν λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σωῆσιν ἐν πάσι. Μνημόνους Ἰησοῦν Χριστὸν ἐνθυμεσθῆναι ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακῆργος· ἀλλ' ὁ λόγος τῷ Θεῷ ὃ δέδεται. Διὰ τῆς τοιαύτης ὑπομενῶ διὰ τὴν ἐκλεκτὴν, ἵνα ἐκ αὐτοῦ σωτηρίας τύχωσι, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰῶνις.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῆς κατὰ Ματθαῖον.

Πᾷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβαῖντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδὲ σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὡς τε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ ἡκυμάτων· αὐτοὺς δὲ ἐκὰθ' ἑαλέ. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγείραν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥς ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμαζον, λέγοντες ποταπὸς ἐστὶν ὁτός, ὅτι ἐκ οἱ ἀνέμοι ἐν τῇ θαλάσσῃ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κοιρωνικόν. Εἰς μνημόσινον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλιμάρια τῷ Ἀγίῳ.

Χαίροις Νεομάρτυς τῷ Ἰησοῦ Κωνσταντίνε θεῖε, ὁ ἐχάτοις ἐν τοῖς καιροῖς, αἶμα τὸ σπέρμα σου ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχέας, καὶ μίκης λαμπρὸν στέφος ἀφ' ἀδυσσάμενος.

Δεῦτε φιλομάρτυρες Ἀδελφοὶ ἡμεῖς Νεομαρτύρων τὸ ἀγλαῖσμα τὸ τερπνόν, τῆς Ἰδρας τοῦ κλέος ἐκ καύ-

χημα τῆς Ῥόδου, τὸν θεῖον Κωνσταντῖνον ὑμνοῖς τιμῶμεν.

Πάρεσο προσάτης, Μάρτυς Χριστῷ φρενός τε καὶ φύλαξ, ἐκ βλάβης παρτοδαπῆς ἡμᾶς πάντας ρύσαι, ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ, τὴν σὲ θερμῶς φιλοῦντας ἐμεγαλύνοντας.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, χαίροις Κω-
 ρατῆρε, ἀπροσμάχντε Βοηθὲ, καὶ ἡ ἐν θαλάσ-
 σῃ, Φρουρός τε ἐκ προσταίτης. Τῆς Ἰδρας τὸ κλέος,
 ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ικέτωε τὸν ἐν Τριᾷδι, ἀπροσμάχντε Βοηθὲ, συ-
 χώρησιν πταισμάτων καὶ ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ Ἠσαΐα
 πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τῷ πιστῶς δοξάζοντί σε.

κί β' 10